

BIG DOUBLE ISSUE

Issue 9 | November, December

KARIS

|magazine|

|monthly|

**Nový
šéfredaktor**

interview by

Mária Sobčáková

KARIS MAGAZINE S

KPS

KARIS PHOTOGRAPHY SOCIETY

Sme tam, kde iní nie.

Karis Photography Society je spoločnosť fotografov na BGMH, ktorej členmi je momentálne 12 amatérskych fotografov z gymnázia. KPS už taktiež nadviazala spoluprácu s významným Fotoklubom Karola Plicku v Martine. Členom sa môže stať ktokoľvek, kto rád fotí. Stačí sa náhlasiť vedúcej KPS, Petre Abrahámovej.

Som nový šéfredaktor

So zmenami, od malých až po veľké, sa stretávame každý deň. Nezáleží na tom, či sú dobré, alebo zlé – ony jednoducho prídu. Podobne aj tento časopis podstúpil pár zmien, napríklad zmenu šéfredaktora a garanta. Kristián tento časopis viedol viac než rok a odviezol skutočne výbornú prácu, za čo som mu vďačný nielen ja. Teraz je úloha šéfredaktora na mne a ja dúfam, že sa mi podarí časopis dotiahnuť na ešte vyššiu úroveň, ako je tá súčasná. Do tohto dvojčísła sme si pre vás pripravili tri rozhovory so zaujímavými ľuďmi (áno, som skromný), druhú časť článku o dlho preberanej téme ZRPŠ a množstvo iných, rovnako zaujímavých článkov. Myslím si, že zmena garanta časopisu na pani Makovickú bola skutočne správna voľba, keďže táto žena už má za sebou množstvo zorganizovaných akcií, na ktoré je vždy dobrý ohlas. Dúfam, že Karis si získa ešte väčšiu priazeň u žiakov, že pripravované besedy so známymi i menej známymi osobnosťami zožnú úspech a hlavne, že si na konci roka všetci v Karise povieme, že sme odviekli skvelú prácu a zmena šéfredaktora a garanta časopisu neuškodila – ba práve naopak, pozdvihla ho na ešte vyššiu úroveň. Teraz Vám už všetkým prajem pekné prežitie posledných dní pred Vianocami, Vianoce, kopolu pekných darčiekov pod stromčekom, Silvester a teším sa, kedy dostanete do rúk ďalšie číslo Karisu, ktoré bude opäť veľmi zaujímavé. No a o čom bude? To sa dozvieme už čoskoro!

PS: *Stále hľadáme nových spoľahlivých redaktorov do Karisu. Ak sa chceš pridať, kontaktuj nás.*

Adrián Mišala

KARIS staff

Pedagóg PhDr. Beáta Makovická **Šéfredaktor** Adrián Mišala **Zástupca** Martina Rievajová **Korektor článkov** Matej Kohár **Grafici** Gabriela Pacáková, Kristián Filip **Propagačný tím** Mária Sobčáková (**koordinátor**), Martina Rievajová, Ivana Geletková, Paulína Škradová, Magdaléna Slunéčková, Petra Papáneková, Petra Englerová

Karikatúra: Martin Miškolci

Čokoľvek nám môžeš napísať na:
karis.themagazine@gmail.com

pg. 20

Interview s Adriánom Mišalom

by Mária Sobčáková

MAIN TOPIC	REGIONAL affairs
Events BGMH	Keď sa tak zadarmo zamyslím.....27pg
Imatrikulácie.....5pg	Absolvents
Events REGION	Lenka Žuborová.....28pg
Vyzliekam sa z času.....7pg	Priestor pre kluby
Social Affairs	stípaček.....30pg
Doctor strike.....8pg	KLUB
Matúš Guziar: Welcome to (Wonder) land...9pg	Dielňa: Quilling.....32pg
Main topic	Fototéma33pg
Forum: ZRPŠ, Odpovede rodičov (strike back).....10pg	Cestovanie: Monika Čikelová.....34pg
Interview	Umenie na škole: Klásky.....35pg
Andrej Faško-Rudáš.....15pg	LYIFESTYLE
Všetko je tu nové: Monika Gallschneiderová...18pg	Téma: Umenie je sexy.....38pg
Nový šéfredaktor: Adrián Mišala.....20pg	Sport: Milan Cebak.....40pg
BGMH affairs	Music: Ceremonials, Zoči Voči.....42pg
Vráťme GBAS.....23pg	Books: Traja kamaráti.....48pg
Osobnosť školy	Movies: Úsvit.....50pg
Žena mnohých tvári: Erika Mazuchová.....25pg	Natalka radí: Naše telo a zima.....52pg
	Johnny Šimek: Protipóly.....54pg

Foto: KPS

Maďar či Poliak?

Poľsko-maďarský spisovateľ a žurnalista Kryzstof Varga sa 5. októbra zúčastnil besedy na BGMH v Sučanoch. Autor kníh ako Guláš z Turula alebo Chlapci neplačú rozprával o svojej žurnalistickej kariére a svojich životných skúsenostiach ako Maďara a Poliaka zároveň. Po besede nechýbala živá diskusia žiakov s Vargom. Beseda bola sprostredkovaná Žilinským literárnym festivalom 2011.

Strach a hrôza

Akcia každoročne organizovaná žiakmi druhého ročníka tento rok zaujala viac ako inokedy. Príčinou toho boli akcie ako lovenie jabĺk na prvom poschodí či skupinové fotenie fotografmi KPS. Nechýbala ani každoročná súťaž o najlepšie masky, ktoré hodnotila Mgr. Veronika Ďaďová, ktorá bola zároveň pedagogickým garantom akcie. Halloween pre žiakov BGMH organizovala Žiacka školská rada.

Imatrikulácie a oslava 17. novembra

Každoročná udalosť imatrikulácii je bežná pre všetky stredné školy, no na žiadnej strednej škole sa neoslavujú imatrikulácie tak, ako v Sučanoch. Výnimočnosť gymnázia v Sučanoch má svoje výhody aj nevýhody, keď sa len bližšie pozrieme na imatrikulácie. Každý z nás si asi vie predstaviť, ako vyzerajú také imatrikulácie na normálnych stredných školách. Prváci dostávajú zvláštne úlohy za účelom zapadnutia do prostredia školy, po ktorých nasleduje program. V Sučanoch je to však inak.

Imatrikulácie na BGMH vyžadujú dlhodobú prípravu zo strany žiakov tretieho ročníka a spoluprácu zo strany prvákov. Problém trávenia času po skončení vyučovania sa vyskytuje u žiakov oboch ročníkov a býva považovaný za nevýhodu. Avšak žiaci samotní uprednostňujú imatrikulácie takéhoto typu, keďže čas obetovaný pripravám sa aj tento rok podpísal na finálnom výsledku 15. novembra v Kultúrnom dome Fatra v Žiline.

Program začal v neskorších poobedných hodinách o 17:00 príhovorom o Dni študenstva, ktorý predniesla Júlia Jurčíková. Nasledovala prezentácia klubov a organizácií na škole ako Žiackej školskej rady, Debatného klubu či Prefektov. Podľa slov riaditeľa školy RNDr. Vasilu Dorovského môžeme byť na školu pyšní vďaka všetkým úspechom, medzi ktoré patrí aj vysoká úroveň angličtiny. Preto žiaci, ktorí niečo pre školu spravili, dostali symbolické jablko od riaditeľa, ktoré malo symbolizovať plody školy, čiže úspechy.

Foto: KPS

Udalosť pokračovala programom žiakov tretieho a prvého ročníka. Imatrikulácie sa tento rok niesli v duchu Olympijských hier, ktoré sa v dôsledku nedostatku financií uskutočňujú práve v Sučanoch. Scénku o dvoch súťažiacich doplnil film zachytávajúci vtipné momenty z imatrikulačných popoludní a prostredia školy. Prváci boli rozdelení do šiestich tímov a víťazný tím získal poukážku v hodnote 30% z aktivity k predmetu telesná výchova od Mgr. Michala Gombárskeho.

Záver programu tvoril koncert žilinského big bandu Konza. Podľa študentov bol tento koncert zaujímavý, zábavný a pestrý. Niesol sa v jazzovom duchu. Žiaci sa zhodli, že koncert big bandu je vhodnejší a lepšie stráviteľný pre študentov ako minuloročný organový.

KF

SMUTNÁ SPRÁVA

Na slávnostnej akcii BGMH, imatrikuláciách, 15. novembra v Kultúrnom dome Fatra v Žiline žiaci gymnázia počas programu viackrát porušili školský poriadok fajčením z okien budovy a požívaním alkoholu. To bolo spozorované aj miestnou políciou. Ak žiaci samotní nepochopia, že na školských akciách je potrebné sa správať podľa školského poriadku, nad akciami ako Nočná škola nemôžeme ani uvažovať.

Pite mlieko

Deň venovaný mlieku a mliečnym výrobkom na školu priniesli žiaci druhého ročníka ešte v októbri 2011. O dobrý program sa postarali vedomostné kvízy o mlieku, možnosť podojenia živej kravy na pôde školy, súťaž v pití mlieka a ochutnávka mliečnych výrobkov. Akcia bola sprostredkovaná študentkou Simonou Urbanovou a učiteľským garantom Mgr. Zuzanou Gombráskou.

Ako OSN

BratMUN 2011 je simulácia konferencie Organizácie spojených národov organizovaná pre žiakov stredných škôl. Simulácia sa uskutočnila 4. až 6. novembra v Bratislave. Jaroslav Leitmann (V.), Matej Kohár (V.), Ján Kokavec (V.), Dávid Nemček (II.) a Martina Beďatšová (II.) z Debatného klubu Sučany sa stali víťaznou delegáciou, zastupujúcou záujmy Ruskej federácie.

Treťiaci vo VB

Po piatykrát bola zorganizovaná exkurzia na vysoké školy do Veľkej Británie pre žiakov tretieho ročníka. Žiaci boli rozdelení na dve skupiny a každá navštívila Britániu v inom termíne. Celkový počet zúčastnených žiakov bol 66. Akciu organizujú p. profesori Paulík a Sadloň.

PalachFest

2011

7. ročník športového festivalu PalachFest organizovaného klubom Dreams and Teams sa uskutočnil 21. a 22. novembra na pôde BGMH. Do športových súťaží sa zapojilo 12 tímov z BGMH a jeden tím zo strednej školy v Brezne. Víťazným tímom sa stali Modelky z BGMH.

Foto: Internet

Reforma stredoškolskej literatúry?

Literárny kritik Radoslav Matejov, autorka diela Vyzliekam sa z času Katarína Mikolášová a literárna interpretka Vlasta Krajčová sa zúčastnili besedy usporiadanej Krajskou knižnicou 24. novembra 2011 v Žiline pod názvom Vyzliekam sa z času.

Beseda dostala názov podľa najnovšej básnickej zbierky prítomnej autorky Kataríny Mikolášovej Vyzliekam sa z času, ktorá je ojedinelým priekopníckym dielom. Tvrdí to Radoslav Matejov, krstný otec básnickej skladby, podľa ktorého tak kniha priniesla novinku do slovenskej literatúry, nový kompozičný prvok, a to paralelné interpretácie básni od literárnej znalkyne Vlasty Krajčovej, ktoré sú uverejnené hneď pri básniach. Podľa literárneho periodika Knižnej Revue je kniha „prvou zbierkou svojho druhu na Slovensku“ a dopĺňa, že bude zaujímavé pozorovať, či tento ojedinelý úkaz „báseň-interpretácia“ zanechá stopu a inšpiruje aj iných autorov, pretože vo svetovej literatúre nie je takou kuriozitou ako na Slovensku.

Na besede sa rozoberalo samotné dielo a jeho odlišnosť od iných básnických skladieb. No Radoslav Matejov rozprával taktiež o rozdieloch vyučovania literatúry na stredných a vysokých školách, keďže ako vysokoškolský profesor si nie je celkom istý správnosťou súčasného systému. Podľa jeho vyjadrení má často problém žiakov naučiť začať individuálne chápať diela, keďže na stredných školách sú učení rozumieť dielu podľa predpísaných všeobecne uznávaných osnôv, ktoré žiakov brzdia v ich vlastnej kreativite.

Nechýbal priestor na otázky a medzi stredoškolskými študentmi a literárnymi znalcami sa rozpútala diskusia o literárnych praktikách a inšpirácii autorky Mikolášovej a tiež o literárnej kritike.

Na literárno-diskusnom predpoludní sa zúčastnili 11 žiaci BGMH, ktorí pred samotnou besedou zisťovali u občanov v meste Žilina, či navštevujú knižnicu a či čítajú poéziu. Podľa samotnej ankety, ktorú žiaci použili, zistili, že drvivá väčšina opýtaných navštevuje knižnicu a taktiež číta poéziu celkom pravidelne, niektorí dokonca aj píše svoju vlastnú. Vďaka pedagógom Veronike Ďaďovej a Beáte Makovíckej sa mali žiaci možnosť zúčastniť sa tohoto literárno-diskusného predpoludnia.

Vianočná Partička

Populárna televízna relácia, v ktorej herci predvádzajú svoje improvizáčne schopnosti v rozličných hrách zavíta v predvianočnom období do Žiliny. Udalosť sa koná 18. decembra v Holiday Inn Žilina o 17. a 19. hodine. Cena lístka je 15 eur.

Martinská vernisáž

Redaktori Karisu nechýbali ani na vernisáži Erika Šileho a Pásovej výroby, ktorá sa konala 24. 11. 2011 v Turčianskej galérii v Martine. Výstava sa skladá z dvoch častí: Intermediálna výstava Pavla Prekopa a Zuzany Ondrášovej s názvom In circle. Druhá časť, Monografická výstava maľby, je dielom Erika Šileho a študentov Katedry výtvarníctva v Bratislave a Košiciach. Výstava potrvá do 15. 2. 2012.

KF

OPERAČNÝ TRAKT

OPERAČNÝ TRAKT

Foto: Internet

Docs are out of job by Matej Kohár

These past two months were a true earthquake in Slovak politics. First, the government toppled over the EFSF dispute to be instantaneously reinstated by the president, then the Minister of Defense was kicked out of the office due to a phone-bugging scandal, and finally now our poor little country is in a state of emergency after a fierce row between the physicians' unions and the Ministry of Public Health.

Much though I would like to cover the first topic, as one of its consequences is that I will finally be able to cast ballot in the by-elections in March, I have to admit that the last issue of those enumerated deserves far more attention (which could bear witness on the quality of governance provided by our late government).

There is a saying that an apple a day keeps the doctor away and I should say thank God we have the apples, because otherwise we would be quite screwed by now. The doctors in Slovakia had decided earlier this year that the best way to coax the state to do their bidding was by means of general notice of termination. Although it would be flattering to think that it was an original Slovak way of strike, it had originated in the Czech Republic under the infamous slogan „Our exodus, your exitus“. Do not get disappointed though, we still managed to have it with our own twist. The Czech unions unlike ours actually found a compromise which means that nobody ended up a villain in the eyes of the public and more importantly the public recovered from their temporary status of hostages.

Let us now try to find the villains in our case. There are essentially two main suspects: the Minister of Public Health Mr. Uhliarik and the foreman of the unions Mr. Kollár. The first it is argued exhibited a complete lack of competence by being unable to placate the doctors, to find enough resources in the system, to explain the fundamentals of resource allocation and generally to act in any way whatsoever. Thus he is the natural scapegoat for the opposition Smer party as well for the SaS who are still recuperating from the demise of their own Mr. Galko.

In the red corner though, there is a much stronger contender. Mr. Kollár had claimed a few months ago that the only issue which was still being debated was the transformation of hospitals into companies, which the doctors oppose. Then after the government had collapsed the President moved in to stop the policy. Here comes the interesting bit though. Instead of abandoning the strike which would be considered a natural course of action after the goals had been achieved Mr. Kollár raised the issue of salaries from the grave like a skilled woodoo magician. The rise that had been previously negotiated suddenly was not enough, because it is not as much as they earn in Germany. This spotless example of pure logic accompanied by Mr. Kollár's pompous, stubborn and self-centred behaviour as well as his utter disregard for other people, be they patients or other state employees who do not have the advantage of people dying without their assistance is what decided this bout for me.

Welcome to (Wonder)land

by Matúš Guziar

It was the first October weekend with splendid sunny weather so I decided to spend it with my family in the High Tatras. Yet at the station we discovered that we were not the only ones who had made the decision to spend the day in highlands. There was an enormous number of elated tourists of various nationalities. We were all extremely determined to take a challenge and reach the peak we had planned to. I and my family were excited to take an eight-hour-lasting hike to Priečne sedlo (2352m). (Btw, I strongly recommend this hike to anyone who goes for active rest.) We experienced an awesome trip and though smiling we were pretty exhausted when we got back to the train station at Starý Smokovec after the trek.

Then we encountered problems which caused feelings of shame in my heart. As I already mentioned there were many tourists in the High Tatras that day which apparently caused complications in the traffic system.

It was around 6 pm when most of the tourists finished their treks and wanted to return to their homes or hotels where they were accommodated. A tram to the final stop Poprad-Tatry was coming when we realized that there are too few carriages to take all the tourists who were present at the station. When it stopped and the door opened, a great mass of people started to push carelessly into the tram. In fact, it was a real horror watching all those arms and legs stretching into different directions. People protested loudly because except for those who managed to get to the tram there were some who did not. I and my family were lucky to get inside but we still had problems to even keep standing as we had nothing to hold on to.

Then a dispatcher came to put the situation in order or at least it was what we thought he came for. When he noticed the people who stayed outside the tram he mouthed at us through the window to stand between people who were sitting on their seats. The crowd got crazy and started to insult and threaten him. After a while he grasped he couldn't do anything about this problem but to request the annoyed rest of the mass to wait for the next train.

The journey finally began but the people were still grumbling about the unpleasant situation. Though we were eventually coming home we were very tired and the journey was not as comfortable as it was supposed to be. During the long time I was standing in this overcrowded space, I was asking myself what the hell is wrong with this country. Is the Slovak nation really so ill-mannered? Or who is the one to blame? Who can I argue this with? Is it the government or the poor dispatcher who may have been just dutifully following orders? And what compensations are done towards visitors? Will there be some free tram tickets for the next journey? I doubt it.

After all, we are discuss the High Tatras, our greatest natural treasure and the best attraction for foreigners. Despite this tourists may recall it as the resort with poor services. But how can it be so? How can we do good business and improve the picture of Slovakia this way in the eyes of the other countries? Personally, I believe that we will not be equal to the western countries until we learn to offer better services but I let you draw the final conclusion.

ZRPŠ

odpovede rodičov

by Kristián Filip

Minulomesačný článok zaujal vašu pozornosť kvôli názorom žiakov, ktoré sa nemálo zhodovali s tými vašimi. Nikto nemá dostatok pravdivých informácií a táto téma nebola doposiaľ nikomu dobre známa. Preto sme pre vás zistili, ako to v skutočnosti je. Naše informácie sú tentokrát získané priamo od hlavného aktéra, od výboru ZRPŠ, a preto máte možnosť už viac nežiť vo fámach, ktoré sa po škole rozprávajú, pretože my vám prinášame pravdu.

1 **Názor č. 1:** „Nemám predstavu o tom, čo to ZRPŠ vlastne je a čo zahŕňa. Neverím, že sa peniaze využívajú na veci, ktoré sú napísané na nástenke na druhom poschodí. Viem, že boli použité na Hodžafest, Žiacku školskú radu a vyzdobenie školy počas sviatkov. Dostávame z toho knihy a učiteľia nám môžu kopírovať worksheets, s ktorými následne pracujeme na hodinách. Podľa mňa by sa to mohlo využiť na zlepšenie ponuky jedla v školskej jedálni, na nové pestrejšie študentské akcie, na vylepšenie interiéru školy alebo napríklad na podporu študentov. No nikto z nás asi nechcel, aby to bolo použité na kamerový systém.“

Reakcia: ZRPŠ - znamená Združenie rodičov a priateľov školy a stretávajú sa na ňom rodičia žiakov školy.

ZRPŠ pri BGMH je občianske združenie zaregistrované na Ministerstve školstva a ako také musí viesť účtovníctvo. Takže všetky výdaje a príjmy, ktoré rodičia a aj iní poskytnú združeniu, sú evidované a je možné si ich skontrolovať. Všetky výdaje sú použité v súlade so stanovami združenia a so schváleným rozpočtom. Rozpočet každý rok schvaľujú rodičia na plenárnom zasadnutí ZRPŠ. Plenárne zasadnutie ZRPŠ sa koná dvakrát ročne, na začiatku školského roka a na konci školského roka pred Garden party. Sami rodičia si schvália, na čo tie peniaze, ktoré poskytnú ZRPŠ, budú minuté. Na miňanie peňazí zo ZRPŠ dohliadajú rodičia, z každej triedy sa volí jeden zástupca, ktorý je ochotný dochádzať do Sučian a zúčastňovať sa schôdze výboru ZRPŠ, ktorá sa koná zhruba raz za mesiac a na ktorej títo volení zástupcovia rodičov odsúhlasia alebo neodsúhlasia návrhy zástupcov školy.

Peniaze sa naozaj využili na to, čo je napísané na nástenke. Minulý rok peniaze pre Žiacku školskú radu poskytnuté neboli, lebo nebola dodržaná podmienka na ich poskytnutie - vyzbierateľnosť minimálne 80%. To, čo píšeš, na to sa peniaze aj využívajú, na zlepšenie jedla v školskej jedálni sa tie peniaze dosť dobre použili, lebo jedlo sa dováža a to auto, ktorým sa jedlo dováža, sa kúpilo s príspevom prostriedkov ZRPŠ v sume 10 000,-€.

Keď budú všetci žiaci prispievať do ZRPŠ, myslím si, že žiaden rodič nebude proti, aby sa použili na školské študentské akcie, ale v tomto prípade rodičia vyžadujú, aby sa peniaze poskytovali pokiaľ možno čo najadresnejšie, a tí žiaci, čo neprispeli do ZRPŠ nemajú ani nárok čerpať z nich prostriedky.

Kamerový systém – neviem, do ktorej triedy chodíš, ale pred pár rokmi sa vyskytli vo Vašej škole početné krádeže a aj na zabránenie vniku cudzích osôb do priestorov školy sa rodičia rozhodli podporiť elektronizáciu školy. Nie všetkým žiakom sa to môže páčiť, ani moj syn s tým nesúhlasil, ale rodičia rozhodli inak.

Jarmila Móciková

Reakcia: Je mi ľúto, že znalosti študentov o činnosti ZRPŠ sú také nízke. To je hlavným dôvodom pochybnosti o zmysle jeho existencie a nedôvery, že prostriedky získané z rodičovských príspevkov, boli vynaložené účelne a transparentne.

Ing. Stanislav Turčányi

2 **Názor č. 2:** „ZRPŠ by sa podľa mňa malo využívať na kúpu nového vybavenia pre žiakov, ako sú učebnice, worksheets, ktoré by sme si však nemuseli kopírovať sami. Tak isto by mohli viac podporovať školské akcie, ako je Hodžafest a podobne.“

Reakcia: Prostriedky ZRPŠ sa využívajú na to, čo píšeš. Myslím si, že vy študenti nemáte ani predstavu o tom, čo stojí jedna učebnica. Jedna učebnica kúpená v UK vyjde školu zhruba na 30 - 50,- libier. A koľko učebníc potrebuje jeden žiak? Koľko študentov má škola? Učebnice sa priebežne dopĺňajú a obmieňajú. A worksheets – tie nie je možné v takom rozsahu nakupovať každý rok, prakticky by sme nič iné už nekúpili... Ale žiaci, ktorých rodičia sú členmi ZRPŠ, majú odsúhlasený príspevok zo ZRPŠ na kopírovanie v škole na školskej kopírke.

Jarmila Móciková

Reakcia: Z reakcií študentov som pochopil, že majú množstvo dobrých nápadov, aj keď ich pomenovali dosť všeobecne. Tieto sa však dajú realizovať len vtedy, keď vyzbierateľnosť príspevkov bude stopercentná. Zatiaľ sa uspokojujú prednostne tie potreby, ktoré menovala p. Móciková a ktoré sú riadne schválené Vašimi rodičmi.

Ing. Stanislav Turčányi

3 **Názor č. 3:** „Podľa mňa by sa malo ZRPŠ využívať na zaobstaranie dostatku učebníc, učebných pomôcok, vybavenia laboratórií a telocvične, alebo na skrášlenie prostredia školy.“

Reakcia: Keď si prečítaš, na čo sa použili prostriedky ZRPŠ, nájdeš tam všetky tebou vymenované výdaje. (Nástenka na druhom poschodí)

Jarmila Móciková

Reakcia: Aby sme mohli rozdeliť viac peňazí, ocenil by som lepšiu komunikáciu Študentskej rady nielen so ZRPŠ, ale aj s ostatnými študentmi. Je dôležité, aby si všetci uvedomili, že sú členmi jedného celku, do ktorého treba aj prispievať, nielen z neho brať. Je to hlavne o zodpovednosti, ohľaduplnosti a slušnosti. Aby jedni nežili na úkor druhých.

Ing. Stanislav Turčányi

4 **Názor č. 4:** „Myslím, že ZRPŠ by sa malo používať na kúpu viacerých učebníc, časť worksheets by sme mohli dostávať zadarmo. Ďalej by sa mohlo kúpiť lepšie vybavenie do laboratórií a iných učebníc. Popri-pade by sa mohlo spraviť assembly, kde by sme boli informovaní, ako sa používajú peniaze zo ZRPŠ. Myslím, že nie som jediný, ktorej k tejto téme chýbajú informácie.“

Reakcia: Aj zástupcovia Žiackej školskej rady sú pozývaní na zasadnutie výboru ZRPŠ, môžete sa pýtať aj ich, na čo sa prostriedky ZRPŠ využívajú. Existuje rozpočet ZRPŠ a ten sa dodržiava, na nič iné sa peniaze nemiňajú, iba na veci odsúhlasené v rozpočte. Dohliadajú na to rodičia takí istí ako sú Tvoja mama alebo otec a ani oni nechcú nič zlé pre svoje deti, ktoré navštevujú tú istú školu ako Ty. Môžeš navrhnúť svojim rodičom, aby sa pridali k nám, rodičom vo výbore ZRPŠ, a keď budú mať čas, môžu urobiť assembly, kde budú informovať aj ústne o tom, čo sa da prečítať na nástenke ZRPŠ. Každý rodič má šancu nielen prispieť finančne, ale aj svojou iniciatívou, my všetci vo Výbore ZRPŠ to iba podporíme, keď niektorý rodič chce byť prítomný na Výbore ZRPŠ, nie je problém poslať pozvánku aj jemu, na vedení školy Vám povedia, kto posielal pozvánky, stačí dodať mailovú adresu. Pozvánky sa posielajú mailom asi týždeň vopred.

Jarmila Móciková

5 **Názor č. 5:** „ZRPŠ by sa malo používať viac na vzdelávacie účely (obnova starých učebníc, worksheets, atď.) a menej na školské aktivity, ktoré nemali až taký úspech, ako napríklad večerná škola. Taktiež považujem 130 € za dosť vysokú sumu peňazí, ktorú si každý študent nemôže dovoliť zaplatiť naraz. Ako riešenie by som videla buď splácanie, zníženie (mohlo by platiť viac študentov a nemusel by nastať problém ako minulý rok) alebo rozdelenie sumy ZRPŠ do napríklad troch kategórií: ¼ vzdelávanie, ¼ školské akcie a tak by sme si mohli vybrať, čo najviac potrebujeme.“

Reakcia: Výšku príspevku ZRPŠ ako aj rozpočet ZRPŠ schvaľujú rodičia na plenárnom zasadnutí ZRPŠ. Nikto nezakázal žiakom, aby sa na týchto plenárnych zasadnutiach ZRPŠ zúčastnili, mali by lepšiu predstavu o tom, na čo sa peniaze používajú, ako vzniká rozpočet a ako sa schvaľuje výška príspevku. Musím ale upozorniť, že to vôbec nie je zábavné...

Jarmila Móciková

6 **Názor Ľ. B.** „Myslím si, že 130 € je dosť vysoká suma, aj keď sa už dá platiť aj na splátky. Mohlo by sa to znížiť tak, aby si to mohli dovoliť aspoň drvivá väčšina študentov, a následne by sa to použilo na učebnice a potrebné pomôcky.“

Reakcia: Príspevok 130€ do ZRPŠ sa schválil asi pred štyrmi rokmi, väčšina žiakov už pri prijímacom pohovore vedela, koľko sa platí ako príspevok do ZRPŠ. Vybrali ste si výberovú školu, jednu z najlepších na Slovensku a aby ňou aj mohla zostať, nie je možné pokryť všetky jej výdaje z rozpočtu školy. Keď chcete, aby táto škola mohla robiť všetky tie školské akcie, ktoré robila doteraz, keď chcete mať stále aktuálne učebnice z jednotlivých predmetov, keď chcete aby prostredie okolo školy vyzeralo stále lepšie, aby vás učili aj kvalifikovaní zahraniční lektori, lebo tým zo ZRPŠ prispievame každý mesiac určitou čiastkou, preplácame obedy alebo listky na autobusy, vybavili sme im byty, v ktorých bývajú (elektrospotrebiče, nábytok...), toto všetko ide z prostriedkov ZRPŠ. Máte pocit, že by sem vedenie školy dostalo takých skvelých ľudí bez týchto privilegií???

Jarmila Mōciková

Na záver: V prvom rade sa jedná o peniaze rodičov a rodičia rozhodujú, kde a akým spôsobom sa peniaze použijú. Že sa to nie vždy páči žiakom, je pochopiteľné, ale verte mi, žiaci, že tie peniaze idú na veci potrebné pre vašu školu, aby mohla fungovať lepšie ako iné gymnázia a aby ste sa hlavne vy v nej cítili dobre.

S pozdravom J. Mōciková

Zdôraznil by som iba to, že keď sa študenti hlásia na vašu školu spolu s rodičmi, hlásia sa na ňu pre jej výnimočnosť, úspešnosť a skvelú reputáciu, určite to z nej nerobia prostriedky v ZRPŠ, ale sú maximálne transparentne využívané a obrovsky nápomocné, aby sa kredit školy udržal a pokiaľ možno zlepšoval. Toto by si mali uvedomiť študenti a ich rodičia. Tie prostriedky sú len a len pre vás.

S pozdravom Mgr. Višňovec

Finančné prostriedky z členských príspevkov ZRPŠ na aktivity organizované Žiackou radou sú vyčlenené a odsúhlasené výborom ZRPŠ na základe vyzbierateľnosti. Tým by som chcela reagovať na otázku týkajúcu sa organizovania mimoškolských aktivít, konkrétne v otázkach zarezonoval " Hodžafest ". V prípade, že nebola splnená podmienka dostatočnej vyzbierateľnosti členského príspevku ZRPŠ, finančnú podporu Žiackej rade poskytuje Študijný fond, n.o. Jedná sa finančné prostriedky, ktoré boli poukázané ŠF, n.o. z 2% z daní z príjmu. Každoročne je to 1/3 z takto nadobudnutých finančných prostriedkov na účely organizovania kultúrno-spoločenských a športových podujatí našimi žiakmi prostredníctvom Žiackej rady.

PhDr. Eva Holíková

... **P**o týchto reakciách snád vidíme aj druhú stranu karty. Žiaci si už viac nemôžu zatvárať oči pred informáciami, ktoré sú im podávané v najrôznejších formách. Žiaci nemajú dostatok informácií a žijú vo fámach, no čím to je spôsobené? Všetky nevyhnutné informácie sú poskytované na nástenkách, webových stránkach, triednych, plenárnych ale aj mesačných výboroch ZRPŠ. Kde je teda problém? Všetko záleží od prístupu každého z nás. Ak skutočne nie sme spokojní, tak sa nemôžeme len sťažovať v kúte. Musíme sa zaujímať o školské záležitosti, problémy riešiť a hlavne pomáhať tejto škole, pretože tu spoločne študujeme a sme hrdými žiakmi tejto školy. Vstaňme a zastavme tento chaos.

Andrej Faško-Rudáš

by Peter Konyveš and Žofia Hajduová

Ideál študentského života? Ikona strednej školy? Neporiadny študent zanedbávajúci svoje povinnosti? Alebo obyčajný človek s dobrým srdcom, cieľmi a ideálmi, ktoré by prekvapili nejedného z nás? Dozviť sa viac v rozhovore s ambicióznym zamestnancom McDonaldu, Andrejom Faškom-Rudášom.

Foto: Laura Zvončeková

Budem strašne bohatý a budem žúrovať celý život.

1.) Na facebooku bolo hlasovanie o interview. Prečo si, podľa teba, veľa ľudí vybralo teba?

Zahliadol som túto anketu, videl som prvých sedem hlasujúcich mien, no poväčšine to boli ľudia, čo ma poznajú. Myslim, že za mňa hlasovali pre srandu, chceli vedieť ako ja spravím rozhovor, boli zvedaví čo poviem.

2.) Zakladáš si nejakú na svojej vizáži? Vždy si mal také krátke vlasy?

Nemal som. Mal som dlhé, pravdepodobne si ma nepamätáte, no mal som vlasy po pleciah. Či si zakladám na vizáži? Fest. Hrozne. Podľa mňa je to najdôležitejšia vec, okrem peňazi (smiech). Oblečenie mám viacmenej to, čo som dostal na Vianoce. Že by som sa o ňu nejakú staral to nemôžem povedať, no myslím si, že vizáž je dôležitá.

3.) Prejdime na tvoju minulosť. Keď si nastúpil na BGMH, cítil si sa ako malý vo veľkom svete? Aké si mal pocity keď si nastúpil?

Musím povedať, že som sem neprišiel sám, boli sme šiesti z jednej triedy a ešte Ad'a Kviťková zo susednej triedy. Prišli sme ako ľudia, ktorí sa dobre poznali, takže som sa necítil ako v novom svete. Nebol som sám, taktiež sú tu fest dobrí ľudia, ktorí nás prijali do kolektívu, a už behom dvoch týždňov som mal veľa kamarátov.

4.) Zmenilo sa niečo na BGMH od tvojho prváku, či už k horšiemu alebo

lepšiemu?

Každý hovorí ako sa tu mení. Ako povedal Sokrates, táto mládež sa o nič nestará, iba o hry a víno. Tí starší sú stále nespokojní s mladšími. Podľa mňa to môže byť celkovo iba tým, že som tu už dlho, tých päť rokov, starneš, berieš veci inak. A škola samotná sa mení najmä vyhláškami, podmienkami čo kladie štát.

5.) Ty a tvoje lásky, aká bola tvoja prvá láska?

Chodí sem na túto školu. Mal som vtedy štrnásť rokov, bol som do nej zaľúbený rok a pol. Ale to bola nešťastná láska. Dali sme sa nakoniec dokopy, no zistil som, že po tom roku a pol čakania to už nie je ono, že ma to už prešlo. Takú nešťastnú prvú lásku som mal.

6.) Je nejaká vec, čo ti zmenila život?

To, že som prestal športovať. To bola veľká chyba, ktorú ľutujem. Inak nič, ja si žijem dosť stereotypne už dlho. Nezažívam nijaké zásadné zmeny.

7.) Keby si mal tú možnosť, čo by si vymazal zo svojho života?

Ak tak, tak iba také drobnosti. Napríklad, keď som bol s bratom a rodičmi v 3D kine. Bratovi som povedal, že si má riadne vyleštiť tie okuliare, lebo nebude vidieť. No a hneď ako ich brat čistil sa na plátne objavilo: Okuliare v žiadnom prípade nečistite, mohli by ste ich pokaziť. Vtedy otec brata dosť vyhrešil a ja som sa ho vlastne nezastal. Takéto maličkosti by

som chcel zmeniť. Ale že by som nejaké rozhodnutie v živote spravil, čo by som teraz ľutoval a chcel ho zmeniť, tak to nie.

8.) Ty ako piatok nám určite vieš povedať, ktorý ročník je najťažší, kedy si mal pocit zúfalstva, že už to nezvládaš, lebo školy je naozaj priveľa.

Tretiak. Jednoznačne tretiak. Tam je to tak, že musíš chodiť do školy, lebo takmer každý deň píšeš test, niekedy nie len jeden. Je tam veľa predmetov, ktoré ťa nebavia. Určite tretiak. Už nikdy by som si ho nechcel zopakovať.

9.) Vieš nám povedať nejaké tipy a triky, ako zvládnuť úspešne všetkých päť rokov?

No, to ja nemôžem povedať do časopisu (smiech). Jediný spôsob ako to tu prežiť je sem nechodiť. Ale nie, teraz vážne. Aká bola otázka? Tipy triky ako prežiť? Ja by som to riešil cez školské akcie a aktivity. Tým si nakloníte nejakého učiteľa, je to zábava a získate veľa kontaktov.

10.) Čo ty a žüry?

Mňa to veľmi, veľmi baví. Hrozne. To je asi všetko čo vám poviem. Zábavy ma baví.

11.) Vieme, že pracuješ v McDonalde, ako sa ti tam darí?

Je to najhoršia práca, v akej som kedy robil, a to som robil aj v Lehote na pile. Nie je to náročné na prácu, skorej mi vadia také veci, že musím každý deň chodiť oholený do práce v poltopánkach. Pred-

„Musím chodiť oholený, a to som pracoval v Lehote na pile!“

pisom rozumiem, no niektoré veci sú tam pritiažené za vlasy. Taktiež to nie je veľmi dobre platená práca, no keď mám rád žüry, tak musím robiť.

12.) Máš nejaký vzor, alebo sa v živote riadiš sám sebou?

Ako vzor nemám. Mal som nejaké idoly. Nemám pred očami svoju životnú cestu, takže podľa mňa si nemôžem vybrať ani ten správny vzor. Riadim sa viacmenej sám sebou, robím čo sa mi páči a nerobím to, čo sa mi nepáči.

13.) Riadiš sa nejakým motom, alebo máš nejakú životnú

filozofiu?

Motto nemám, riadim sa sám sebou. Ani filozofiu. Ale ak bude treba, tak niečo vymyslím.

14.) Ako vidíš svoju budúcnosť?

Ako si ju predstavujem, alebo ako ju vidím reálne? Mám viacej scenárov. Buď budem strašne bohatý a budem žúrovať celý život, alebo sa prosto odťahujem do hôr, budem pestovať kaleráby, ješť ich. Budem mať kravičku, mlieko, neviem. Určite nechcem skončiť tak, že budem robiť celý život.

15.) Chcel by si niečo odkázať ľuďom prostredníctvom Karisu?

Hej? A to môžem? Vrável som kamarátom, že budem mať rozhovor v Karise, takže by som veľmi chcel pozdraviť Monču Tavačovú, Mimu Lamošovú, Kaju Chrapkovú a Johnyho Šimeka a Ondra Tomeka. Dúfam, že som na nikoho nezabudol. Pozdravujem a nech sa im dobre sedí pod stromom.

Všetko je tu nové

by Ivana Geletková

3.) Prečo ste odišli zo starej školy? Prečo ste išli práve na BGMH?

Gymnázium predtým mi plne vyhovovalo, učila som však ako zástup za materskú dovolenku a p. uč. sa v septembri vrátila.

4.) Vyhovuje Vám táto škola svojimi možnosťami? Aké sú jej nedostatky? Aké má plusy (bonusy)?

Škola mi vyhovuje, aj ja mám takto možnosť rásť a zdokonaľovať sa. Som tu krátko, ale za ten čas som mala možnosť si všimnúť, že škola ponúka dostatok

Príbuznú dušu som našla hlavne v p. prof. Dobrotovej.

aktivít a krúžkov pre študentov, čo je naozaj dobré.

5.) Kde ste sa učili po anglicky? Ako dlho?

Angličtinu som sa začala učiť, keď som mala 15 rokov na gymnáziu a zároveň som vtedy začala navštevovať štátnu jazykovú školu v Žiline. Počas vysokej školy som sa presunula na jazykovú školu v Bratislave a štátnicou som túto púť ukončila až na materskej dovolenke, keď mal syn Vilko 2 roky.

6.) Ako hodnotíte morálku žiakov na škole? Sme skutočne "elita národa"?

Elita národa ste po vedomostnej stránke. Elita sa však nemeria len týmito kritériami,

takže to, či budete v živote plnohodnotní, kvalitní a dobrí ľudia, záleží len na vás. Je to o systéme hodnôt, ktoré si v živote zvolíte, nie len o vedomostiach. O tom, či viete byť aj ľudski a nápomocní a nie sa predierať bez ohľadu na iných.

7.) A čo učiteľský kolektív? Zapadli ste? S ktorým učiteľom máte zatiaľ najlepši vzťah?

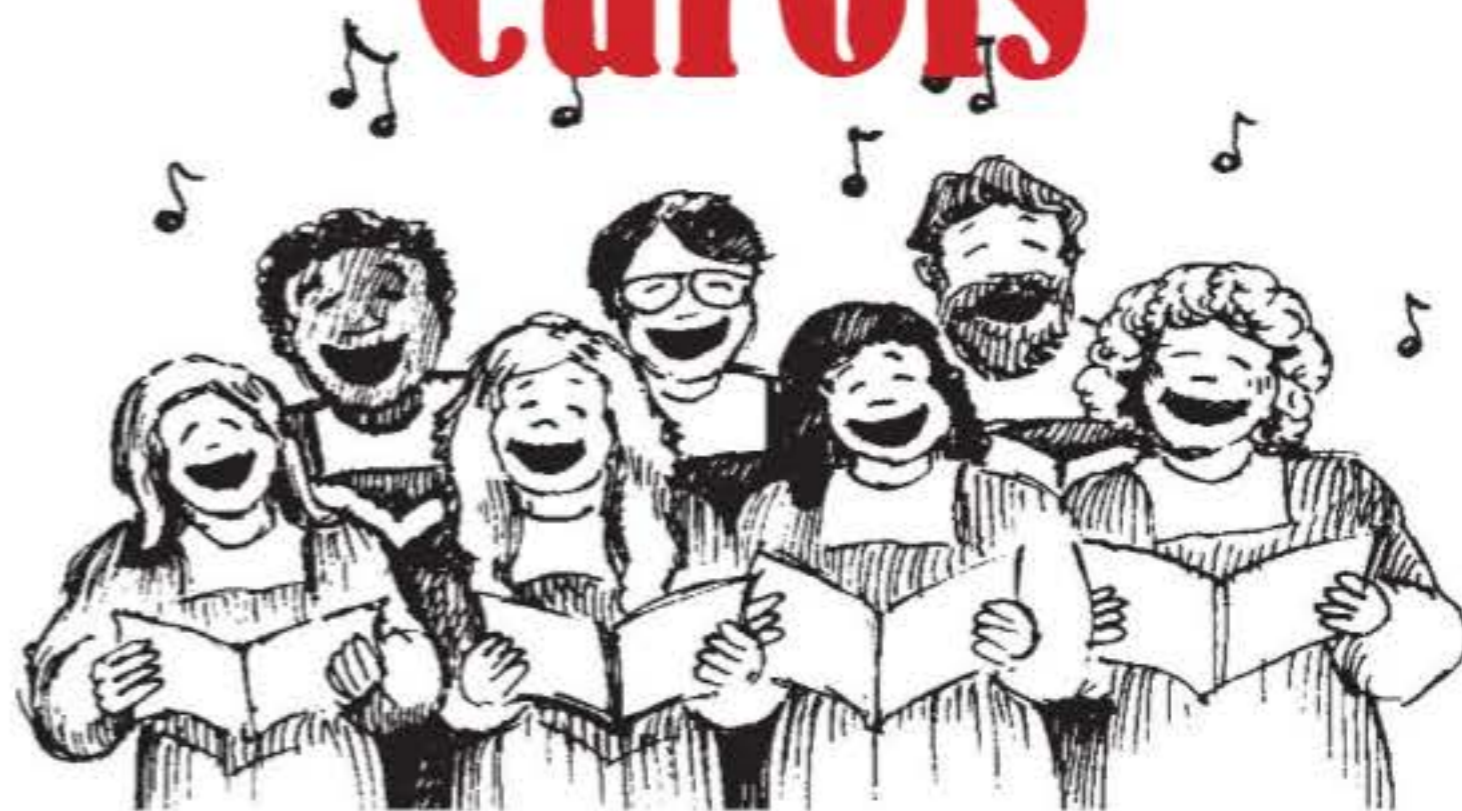
Učiteľský kolektív ma prijal veľmi dobre, čo si veľmi cením. V našom oddelení science máme veľmi dobré vzťahy, príbuznú dušu som našla hlavne v p. prof. Dobrotovej.

8.) Aké sú vaše plány do budúcnosti? Máte nejaké sny, ciele?

Každý má svoje sny a pôsobením tu na škole sa mi zase jeden splnil. A ten ďalší, ktorý sa chystám splniť, je, aby sme sa zase čoskoro s deťmi poprechádzali po Londýne, kde sa nám veľmi páči.

Christmas

Carols

Spevácka súťaže organizovaná Žiackou školskou radou sa uskutoční 22. decembra na Christmas Assembly. Do súťaže sa môžu zapojiť žiaci aj učitelia v tímoch po štyroch. Víťazi získajú aj zaujímavé vecné ceny.

Do súťaže sa môžete zapísať u Adriána Mišalu

Žiacka Školská Rada

BGMH Sučany

Foto: Facebook

1.) Ako ste sa dostali k pracovnej pozícii na BGMH (prostredníctvom čoho)?

Na BGMH som sa dostala na základe písomnej žiadosti, kde som vyhovela kritériám. Žiadosť som si sem poslala, pretože som chcela učiť na kvalitnej škole, kde túto kvalitu zaisťuje najmä výber študentov na prijímacích pohovoroch, ktorých ste sa všetci zúčastnili.

2.) Čo ste o BGMH počuli, vedeli, čítali než ste sem nastúpili?

O BGMH vie asi každý. Viem o škole z rozhovorov so študentmi na bývalom gymnáziu, ktorí prijímacím pohovorom neprešli, ale chceli tam študovať a obraz, ktorý som si vtedy vytvorila, je taký, že je veľmi dobré, že existuje štátna škola, ktorá umožňuje naozaj každému, bez sociálnych rozdielov, študovať a dosiahnuť kvalitné vzdelanie a zároveň vysokú úroveň ovládania anglického jazyka.

Foto: KPS

Nový šéfredaktor

by Mária Sobčáková

Adrián Mišala, žiak vízií, predstáv, plánov a skutkov. Jeho snaženie a ťažká práca mu už v tak mladom veku priniesli ovocie. Prečo sa stal šéfredaktorom a čo plánuje sa dozvieme v nasledujúcom rozsiahлом interview.

nejakých príčin mi to nedovolili. Tak som si povedal: „Kašlem na to, idem do Sučian.“

3.) Vnímaš na sebe nejakú zmenu počas štúdia na tejto škole?

Myslím si, že som trochu zväznel a už nie som taký ten „divoký“ Adrián, ktorý bol veľmi veľkým extrovertom a vždy vyhľadával spoločnosť. Pripadám si vyspelejší.

4.) Kedy nastala u teba tá zmena, keď si sa prestal sústrediť na vzťahy a začal si pracovať na svojej kariére?

Asi po výlete v Anglicku, po dohovorech v autobuse za moje správanie. Ale taktiež ma motivovali moji kamaráti, ktorí mi vstúpili do svedomia a som im za to nesmierne vďačný. Ako napríklad Kristián Filip, ktorý je doteraz mojou veľkou motiváciou.

5.) Takže môžeme povedať, že Kristián Filip je tvojim idolom?

Nie. Jednoznačne nie. On bol možno takou ukážkou, ako mám vyzerieť, ale určite nie idolom.

6.) Mohol by si nám prezradiť, čím ťa tak motivoval?

Tým, ako liezol všetkým do riti (smiech). Nie, nie. Kristián ma motivoval tým, ako dokázal vystupovať pred ľuďmi, svojou aktivnosťou a založením školského časopisu. Podľa môjho názoru je to veľmi silná osobnosť.

7.) Vnímaš ho ako svojho súpera?

Tak samozrejme, istá rivalita tam je už od začiatku, ale zvykli sme si na seba a myslím si, že teraz sa nevnímame ako nejakí rivali, ale skorej ako kamaráti.

8.) Mal si už niekedy vážny

vzťah?

Nie, nemal. Myslím si, že na to nie som ešte pripravený.

9.) Počuli sme, že začínaš radikálne meniť svoj vzťah (vyrovnávanie zubov, plastika nosa). Je to pravda?

Dal som si vyrovať zuby, a čo sa dalo vidieť, tak nemám okuliare a prefarbil som si párkrát vlasy. A k tomu nosu? Nehovorím, že je to potrebné, je to tak 50:50, či si ho dám alebo nedám. Dá sa s tým žiť.

10.) Čo ťa vedie k tejto zmene vzťahu?

A tak, každý sa raz musí zmeniť.

11.) Myslíš si, že práve kvôli tvojmu vzťahu nemáš vzťah alebo kvôli tomu ako sa správaš?

Myslím si, že je to kvôli môjmu správaniu a kvôli tomu, že sa nejak o ten vzťah ani nepokúšam. Keby som sa snažil o vzťah, vyzerá to inak.

12.) Takže momentálne si nikoho nehľadáš?

Nie, pretože nikoho zatiaľ nepotrebujem a ani to tak necítim.

13.) Na koho z rodičov sa viac podobáš?

Myslím, že na oboch. Niečo mám po mame a niečo po ocovi. Ale aby som nebol taký suchár, tak prezradím, že ten nos som zdedil po mame. Avšak ona ho nemá taký dlhý.

14.) Ako by si sa vyjadril k svojim minuloročným aféram?

Podľa môjho názoru sa žiadna z nich nemusela stať a všetko je to zavinené mnou. Myslím si, že žiadny z tých chalanov sa nesnažil mať niečo so mnou a s odstupom času môžem povedať, že by som nič z toho už nezopakoval.

Foto: KPS

15.) Ktorý chlap sa dostal najhlbšie do tvojho vnútra?

No, to musím nad tým porozmýšľať. Ale ak mám byť úprimný, bol by to Adrián Lukáčik. Vždy sa so mnou porozpráva, pomôže mi a vo všetkom poradí. Ale vnímam ho iba ako kamaráta.

16.) Máš rád, keď sa o tebe hovorí a klebetí?

Kým sa o mne hovorí v dobrom, tak to mám rád. A keď sa o mne hovorí v zlom, tak sa predsa nezabijem. Všetko aj zlá reklama je reklama.

17.) Ako vidíš svoju

budúcnosť?

Moja budúcnosť... to je veľmi ťažká otázka. Samozrejme, treba sa zamyslieť nad tým, či myslíme budúcnosť o rok, o 5 rokov, poprípade obdobie, kedy budem v tzv. zrelom veku. Vo všeobecnosti dúfam, že moja budúcnosť bude dobrá tak, ako sa len dá. Bude dobrá tak, ako si ju pripravím a tak, ako sa budem snažiť. Aká však bude, to vám nedokážem povedať.

18.) Veľa ľudí by sa chcelo dozvedieť, prečo si práve ty prebral po Kristiánovi Filipovi post šéfredaktora KARISu. Mohol by si nám to nejako okomentovať?

Z toho dôvodu, že mi dôveruje a myslí si, že by som KARIS dokázal vyviesť na lepšiu úroveň. Pravdepodobne má na tom podiel aj veľké množstvo aktivít a povinností, ktoré má Kiko na starosti a už to jednoducho nezvládal všetko naraz.

19.) Veríš aj ty sám sebe, že sa ti to podarí?

Samozrejme, že si verím.

20.) Čo plánuješ ďalej?

Ak sa to podarí, plánujem zorganizovať besedy so žurnalistami alebo s inými známymi osobnosťami. S kým, to vám ale neprezradím, nechajte sa prekvapiť. Ďalej by som plánoval aktivity pre žiakov a lepší obsah KARISu, ktorý bude žiakov čo najviac zaujímať. To je všetko, čo vám môžem zatiaľ prezradiť.

Foto: Facebook

Vráťme GBAS-u srdce!

by Martina Rievajová

Intrigy. Nevraživosť. Lahostajnosť. Toto sú zvyšky, kedysi vysnívanej a elitnej, NAŠEJ školy. Školy, ktorá sa hrdo pýši perami výnimočnosti. Nielen úrovňou vzdelania, ale aj študentmi, ktorí sú toľkokrát vykrikovanou „elitou národa“. Čo je tou pravdou, pred ktorou si všetci neustále zakrývame oči? Čo zapríčinilo prehistnutú atmosféru na chodbách školy? A my, nová generácia diametrálne rozdielna od tej predchádzajúcej, máme vlastne právo nosiť hrdé meno GBAS-áci?

Predtým a potom

Raz bola jedna veľká oranžová budova pripomínajúca kaštieľ. Detičky v nej trávili všetok voľný čas. Neponáhľali sa domov. Nelákali ich Facebook viac ako priateľská spoločnosť v škole. Pizza v Orei nemala príjemnejšiu vôňu, ako fornetti, ktorých ľúbezna vôňa rušila koncentráciu študentov na hodinách. Detičky vymýšľali hry pre iné deti a spolu sa tešili z krásneho života „bilingválneho gymnazistu“. No potom to skončilo.

Zhodným znakom žiakov, ktorí posledné roky navštevujú piaty ročník, je ich vlastné pomenovanie „ti poslední s GBAS-áckym duchom“. Klamali by sme si, keby sme s rukou na srdci tvrdili, že GBAS sa nemôže porovnávať s ostatnými strednými školami, že je ružou na horskej lúke slovenského školstva. Každým dňom sa naša škola stáva priemernejšou. Otázka znie: Prečo? Alebo kde sa táto harmónia, útrobná sila GBAS-u, stratila? Lenže tento článok nie je o minulosti, ale o tom, čo sa deje teraz.

Už o 16. hodine sú jedinými zdrojmi zvuku pretekajúce toalety alebo muchy zaseknuté medzi okenicami. Ponáhľame sa, ktovie za čím. Možno za krásami študentského života, za zaujímavými nápojmi, uvoľnenou atmosférou, krásou zadymeného vzduchu. Áno, aj o tomto je život študenta a bez toho by sme raz nemali, čo futovať a toto obdobie by sme raz, jednou nohou už v hrobe, nemohli nazývať „starými zlatými časmi“.

Foto: Facebook

Kde je pravda?

Ale nerobí z detí študentov a z nás GBAS-ákov najmä naša škola? Prečo to teda od 14. do 16. hod. každý deň vyzerá ako hromadný útek z väzenia, kde sme boli bití a sťahovaní z kože?

Nočné školy, workshopy, Hodžafest, Palachfest, premietanie filmov, Majáles... Tieto akcie sú stále ozdobou našej školy. Tieto akcie robia z našej školy niečo výnimočné, čo nie je nikde inde. To ony z našej školy robia klenot. Ale, kde sú študenti? Každoročne sa účasť študentov dramaticky znižuje. Dávame prednosť všetkému, len nie podpore samých seba, nás ako študentov, našej školy. A tak sa neustále motáme v koliesku vlastných výhovoriek. „Nemám na to čas“, „Nemám peniaze“, „Vedenie aj tak bojuje proti tomu“. Skutočne? A kto s tým skúsil niečo robiť? Kto sa sťažoval? Bojoval? Pár ľudí odsúdených k sisyfovskému prácu. Presne tých ľudí, ktorí stoja za akciami, ktorí do nich vkladajú čas, energiu a kus seba, a to všetko len preto, aby prinavrátili GBAS-u srdce, aby obohatili študentov, aby im dali dôvod neutieť. A odozva? Účasť s klesajúcou tendenciou.

Namiesto toho, aby sme sa, ako študenti, spolužiaci, priatelia, podporovali a oceňovali iniciatívu spraviť niečo, aby sme vrátili zašlú slávu našej škole, či už sú to tieto akcie alebo časopis, ročenka, podkopávame si nohy. Hádzeme si navzájom pod nohy polená a čakáme, kto sa potkne skôr. No cesta intríg a závidí nás nikdy nedoviede k cieľu, od ktorého sa každou kvapkou nevraživosti vzdáľujeme.

Čo ďalej?

Vždy je viac ciest. Môžeme sa tváriť, že sme dohnani k situácii, v akej sme, a že sa nedá nič robiť. Môžeme naďalej zatvárať oči pred tým, že naša škola patrí do priemeru. Môžeme sa naďalej hrať na to, že keď pôjde každý za svoju hlavu, že tým vybudujeme niečo, na čo budú hrdé generácie po nás. Alebo môžeme prestať nadávať na vedenie a ísť s ním veci riešiť, môžeme vstať a robiť zmeny. Môžeme spoločnými silami zmeniť našu školu znovu na raj, ktorý sme si nechali ukradnúť. Spoločnými silami. To znamená všetci spolu. Nie určitá skupina ľudí. Ale všetci ako jeden kmeň stromu, ak chceme, aby rodil sladké ovocie. Nesmieme čakať, že to urobí starý priateľ Samo, veď je to náš život. Tú fľašu môžeme dopiť aj neskôr, ale byť stredoškólakmi na škole s duchom môžeme byť len tu a teraz. Možno, že to nevyjde. Pri každom výstupe je riziko pádu. No nebáť sa to skúsiť je krok k tomu, aby sme sa raz mohli hrdlo biť do hrude, že MY tím, že sme našli cestu k sebe, sme navrátili GBAS-u srdce, že MY sme právoplatní GBASÁCI!

Foto: KPS

Erika, tiež známa ako dynamická sila ŽSR, sa narodila v malebnom mestečku Tekovské Lužany.

Práve v rodnom meste si vybuďovala lásku k akčným činnostiam, keď nastúpila do Dobrovoľného hasičského zboru. Rýchlo pochopila, že pre naplnenie jej nežnej duše zachraňovanie ľudí pred ohňom nestačí, a tak sa rozhodla pre GBAS, kde podľa tvrdenia jej spolužiačky Katky Š. so zachraňovaním ľudstva a pomocou bližným neprestala: „Erika je veľmi milá, ochotná každému vždy pomôcť a pre kamarátov by obetovala aj vlastné blaho“.

Tu rýchlo naskočila na odchádzajúci vlak a skúsila využiť svoju živú povahu ako debatérka, čo sama hodnotí: „Jeden rok som mala svoju (ne)slávnú históriu

Žena mnohých tvári

by Martina Rievajová

Ťažká workoholička? Nadšená hasička? Prísna prefektka? Či dokonca byrokratický Boh? Dámy a páni, toto je pár tvári na pohľad nevinnej ryšavky, Eriky Mazuchovej. Práve jej akčný život, neutichajúci entuziazmus z organizovania, miestami až manipulovania ľudí, ju dostal na post Študentská osobnosť mesiaca. Momentálne dvoch. Kto je teda nositeľkou tohto titulu? Kto je Erika Mazuchová?

v Debatnom takže budúci Hodžafest bude aj pod klube.“ No jej zážitou, teda sa je na čo tešiť. Erika pri de- Na otázku, čo ju na tom vlastne bate neostala. bavi, len s úsmevom odpovedá: „Potom tu „Súťaže, akcie, spoločné výlety, bolo niekoľko vybavovanie, stretávanie sa... Jed- takých bočných noducho nezameniteľná atmosféra. pokusov ako Pochopí len ten, kto to zažil.“

nejaká tá súťaž Pýtali sme sa aj na v prednese, či jej iniciatívu v prinášaní a or- ganizovaní nových projektov. Ako prvý ju hneď napadol nový športový festival, ktorý sama in- ciovala a ako Žiacka školská rada ho plánujú uskutočniť najbližšie mesiace. Erika taktiež povzbud- zujúco odpovedala: „Mám záľubu zapájať sa do rôznych projektov a akcií, ako aj v organizovaní tých súčasných, čiže v rámci toho svoju ruku k dielu určite pridám.“ Už niet pochyb, prečo titul Študentská osobnosť mesiaca padol do lona práve tejto šarmantnej dámy.

Čo teda robí bývalá debatérka pre školu?

Podľa jej skromných slov: „Nemyslím, že vôbec niečo, či niečo podstatné.“ No my to vidíme inak. Už od prvého ročníka je členkou ŽSR a podľa tajných zdrojov je najobávanejšou a najakčnejšou zo všetkých členov. Pomáhala presadiť a doteraz pre- sadzuje návrhy, ktoré zvyšujú blaho študentov. Ohnivo sa stavia proti vyhláseniam, ktoré by mohli ochudobniť žiakov. V takom prí- pade nenecháva kameň na kameni. S prísnyim výrazom a disciplínou v maličku sa pridala medzi prefektov, kde pomáha udržiavať poriadok v škole. Je jednou z Hodžafest crew,

aj na organizovaní nových projektov. Ako prvý ju hneď napadol nový športový festival, ktorý sama in- ciovala a ako Žiacka školská rada ho plánujú uskutočniť najbližšie mesiace. Erika taktiež povzbud- zujúco odpovedala: „Mám záľubu zapájať sa do rôznych projektov a akcií, ako aj v organizovaní tých súčasných, čiže v rámci toho svoju ruku k dielu určite pridám.“ Už niet pochyb, prečo titul Študentská osobnosť mesiaca padol do lona práve tejto šarmantnej dámy.

Vidí však aj Erika ne- jaké chybičky krásy našej školy, ktoré by sa dali bezbolestne či bolestnejšie odstrániť? „Mám poc- it, že v poslednej dobe sa my, žiaci, dost' odťahujeme od spoločných školských podujatí a celkový záu- jem o ne rok čo rok viac upadá. V čom je problém, to netuším.“

Foto: KPS

Pozrime sa, ako sa mladá ryšavka vidí v budúcnosti: „Moja budúcnosť je pre mňa stále veľký otáznik.“ Svoju nerozhodnosť nakoniec zamaskovala už dávny snom: „Určite chcem veľa cestovať, to je mojím veľkým snom – vidieť svet.“ Tento sen si čiastočne splnila, keď sa z projektu Euroscola dostala do Európskeho parlamentu. Túto skúsenosť charakterizovala ako: „Neskutočný zážitok a per-

fektná možnosť pre obyčajné dievča precestovať kus Európy a vidieť miesta, ktoré by som inak určite nenavštívila.“ Neposedná organizátorka sa podľa jej vlastných slov vidí ako študentka politológie alebo medzinárodných vzťahov. Celé filozofovanie o jej kariére uzatvára skromným: „V prvom rade teraz potrebujem zmaturovať. (smiech)“

Hoci sa nás snažila odbiť odpoveďou, že svoju

životnú filozofiu nemá, tvrdí: „Chcem však žiť tak, aby som neskôr nefutovala, že som niečo zmeškala, prijímať výzvy a plniť si sny.“ Pevne veríme, že sa svojho hesla bude sympatická budúcnosť politológie držať aj naďalej, a že nepoľaví vo svojej iniciatíve spraviť z GBAS-u lepšie miesto pre život. Do ďalšieho života jej prajeme veľa úspechov.

Foto: Internet

Keď sa tak zadarmo zamyslím

by Michal Pôbiš

Ako si tak kráčam svetom, všimam si svoje okolie a uvedomujem si, že čím ďalej, tým viac ľudí podlieha zdravému stravovaniu. Povedali by ste si, že títo ľudia sa už našli a vedia, čo je pre nich najlepšie, teda sú viac-menej so svojim životom spokojní. Napriek tomu sa však väčšina obyvateľstva nášho malebného Turca každodenne mračí. Niektorí dokonca viackrát po sebe, ba dokonca ani mračenie sa počas dlhších časových intervalov ako napríklad 20minút nie je žiaľbohu, a niekedy vlastne aj chválabo hu (keďže sú medzi nami aj profesionálni mračíci, to sú tí čo sa dokážu mračíť s kamennou tvárou pokojne aj pol dňa) ničím zvláštnym, alebo neobvyklým. Pýtam sa, ako sa môže niekto hnevať, keď je vonku otrasný mráz a pritom ani fliáčik snehu. Veď to je niečo úžasné, niečo, čo sa nestáva každý rok. Tento rok je ale výnimočný, prichádza zmena, čo to nevidíte? Rok 2012 sa blíži a MY sa len prizeráme príležitostiam, ktoré sa nám ponúkajú ako na tanieri. V Bratislave spadla vláda a v Martine postavili McDonalds, no nie je to čarovné? Aby mesto kultúry nemalo svoj vlastný McDonald's? Čo by sme to boli za národ a ako by sa martinski poslanci, (ktorí sú v podstate tiež len Obyčajní ľudia) mohli pozrieť do očí svojim voličom. Konečne to dostihlo aj nás, a už aj My, prostý ľud spod Malej Fatry môžeme naklusať do typizovanej predajne

s rozkošným detským ihriskom a drive-thru. A preto Vás vyzývam, poctiví občania Martina a jeho okolia, staňte sa aktívnymi členmi tejto organizácie, ktorú familiárne nazývame spoločnosťou a zapojte sa do diania vo svojom meste. Stačí tak málo, jedno Big Mac menu týždenne, alebo kávačka so šľahačkou a prispějete tým k rozvoju svojho mesta. Prestaňte byť sebeckými. Mám dosť všetkých tých pokrytco, čo vo svojom okolí vyhlasujú, akí sú strašne pro-organický a žijúci zdravým životným štýlom a pritom sa potajomky doma napchávajú klobásami a vífonkami. Urobte sebe aj svojmu okoliu láskavosť, navštívte najbližší McDonald (pravdepodobne v Martine) čo najskôr a začnite žiť tak, ako ste to odjakživa chceli. Nebuďte otrokmi svojho svedomia, nikomu predsa nemôže vadieť, že jedlo z McDonaldu sa nepokazí ani po 30 dňoch (však sme všetci videli ten úžasný výskum), nemôže to predsa byť až také zlé, je jasné, že nikto by nekonzumoval jedlo skazené, veď to je nezdravé, a nepotrebujeme viac ako sedliacky rozum, aby sme na to prišli. Keď je však hranolka aj po 30 dňoch bezchybná, vravím si, že tí, čo stoja za ich technológiou musia byť absolútne geniálni. Dokážeme si predsa vážiť také úžasné a ľudstvu prospešné veci, akými sú ročníkové vína, či 15ročné whisky, tak prečo nie mesačnú hranolku? Mali by sme sa nad sebou zamyslieť.

Foto: KPS

Lenka Žuborová

by Veronika Lišková

Nastúpila na GBAS ešte v minulom storočí. Dnes je úspešná politologička, zástupkyňa Slovenska v Európskej komisii v Bruseli. Po tretíkrát Vám prinášame osud absolventa, ktorý inšpiruje i vyvoláva závisť...

1.) Aký odbor si sa rozhodla ísť študovať po GBAS?

Mala som na výber medzi dvoma odbormi: právom a politológiou (európske štúdiá) - obidve alternatívy boli na slovenských univerzitách, možno aj kvôli tomu, že v čase, keď sme my maturovali (rok 2003) ešte nebolo až tak "v kurze" ísť študovať do zahraničia, teda okrem Českej republiky. Vybrala som si politológiu, a ako sa časom ukázalo, bol to správny výber.

2.) Čo myslíš, že ti dopomohlo k prijatiu na VŠ alebo aké schopnosti a skúsenosti ti GBAS pomohol dosiahnuť?

Počas štúdiá na GBASe som sa venovala debatačnému a bola som tiež členkou študentskej rady, teda okrem iných aktivít. Podľa môjho názoru sa oplatí zapájať do mimoškolských aktivít na GBASe, pretože človek má príležitosť získať skúsenosti, ktoré môže zúžitkovať v budúcnosti - mne napríklad debatačný pomohol pri získavaní základov rečníckych schopností a pri vystupovaní na verejnosti, ktoré v mojej súčasnej práci, ale aj inde, hojne využívam (napríklad, na verejných vystúpeniach na našich celoslovenských poradách, ale mala som už aj prezentáciu pred Európskou komisiou). Študentský parlament bol dobrý na to, že človek získa schopnosti organizovať veci a spolupracovať s inými ľuďmi. Toto sú také univerzálne schopnosti, ktoré je možné využiť v akejkoľvek práci.

3.) Maturovala si v roku 2003. Teraz si teda zamestnaná. Co si robila medzi tým?

Počas štúdiá na UKF v Nitre som absolvovala semestrálny študijný pobyt na Univerzite v Osle, Department of Political Science. Zahraničný študijný pobyt vrelo odporúčam každému a to bez ohľadu na to, kde človek študuje.

Po skončení UKF som pokračovala v postgraduálnom štúdiu na College of Europe v Brugách (Belgicko), ktorá patrí medzi najlepšie svetové univerzity v oblasti európskych štúdií, na ktorú som získala štipendium M. R. Štefánika na získanie absolventov najlepších svetových univerzít pre prácu vo verejnej správe. College of Europe je medzinárodná škola, ktorá je určená pre študentov primárne z Európy, ale mala som aj spolužiakov napríklad z Maurícia, Indie či Kanady. Ja som študovala odbor EU International Relations and Diplomacy Studies, ktorý vrelo inak odporúčam, pretože ide skutočne o vynikajúcu kvalitu štúdiá. Na túto školu existujú "národnostné kvóty", t.j. pre každý štát EÚ je vyčlenený určitý počet miest, pre SR to je 4-5 ročne, no väčšinou tam študujú len 2-3

Slováci.

Po skončení tejto školy som nastúpila pracovať do štátnej správy, čím sa mi v podstate splnil môj cieľ, a pracujem tu okrem iného aj na implementácii jednej (európskej) smernice, s čím súvisí aj to, že často cestujem do Bruselu ako zástupca SR v jednej z expertných skupín Európskej komisie.

4.) Ako by si poradila maturantom vybrať si vhodnú univerzitu?

Jednoducho sa len zamyslite nad tým, čo vás naozaj baví, čo vás vie nadchnúť a čo vám je blízke. V žiadnom prípade sa neriadte radou babky/dedka/uja/strýka/kamarátky, pretože oni nebudú za vás žiť váš život. To, že som vedela, čo chcem robiť v budúcnosti sa odvíjalo aj od toho, čomu som sa venovala na GBASe - debatačný a študentská rada mi boli vždy veľmi blízke a potom to už bolo jasné a jednoduché rozhodnutie.

5.) Čo hovoríš na to, keď študenti navštívia veľtrh vysokých škôl alebo rôzne dni otvorených dverí na univerzitách, pomôže im to rozhodnúť sa?

Veľtrh vysokých škôl a deň otvorených dverí je vynikajúca vec - určite odporúčam vidieť, pretože študenti majú možnosť nielen vidieť reálne fungovanie školy, ale aj ľudí, ktorí tam učia. Je to tiež šanca presvedčiť sa, že škola, ktorú si vybrali je skutočne tá pravá, pretože vybrať si správnu školu je nielen ťažké, ale aj nesmierne dôležité pre budúci profesionálny život.

6.) Myslíš, že zahraničné vysoké školy sú lepšou voľbou než tie slovenské?

Myslím si, že áno, no nie každý maturant chce, alebo má možnosť ísť študovať do zahraničia, prípadne odbor, o ktorý má záujem nie je možné študovať v zahraničí (napr. slovenský jazyk) - pre takýchto študentov sú slovenské školy vynikajúcou voľbou. Sama som absolventkou slovenskej VŠ a pokiaľ študent pristupuje k štúdiu poctivo, môže počas štúdiá veľa získať a veľa sa naučiť. Všetko ale závisí od postoja, ktorý má študent k štúdiu. Slovenské VŠ vychovali veľa šikovných mladých ľudí, ktorí keď pokračovali v ďalšom štúdiu v zahraničí, robili vynikajúce meno Slovensku.

Ak sa však niekto rozhodne študovať na slovenských VŠ, rozhodne odporúčam absolvovať aspoň časť štúdiá na niektorej zo zahraničných univerzít. Je to skúsenosť, ktorá je na nezaplatenie a študenti majú možnosť nielen získať množstvo nových poznatkov, častokrát takých, ktoré nie je možné získať

SCHOOL CLUBS

by Júlia Dúhová

Jeden citát hovorí: „Základným cieľom výchovy je predovšetkým formovať človeka, oveľa viac je však dynamicky ho viesť k tomu, aby sa formoval sám a aby sa stal človekom.“ Formovanie študentov má na starosti nepochybne výchova, ale taktiež aj aktivity, ktorým sa venuje. A práve narušenie každodenného stereotypu študentských dní a v neposlednom rade poskytnutie skúseností, ktoré sa nepochybne využijú v budúcnosti je poslaním školských klubov. Čo nové pre nás majú naše kluby?

V mesiaci október Žiacku školskú radu zamestnávala najmä "kauza ježko". Popri tom však stihla zorganizovať Halloween, kde sme mali možnosť spozorovať naozaj kreatívne masky. Okrem toho je tu niekoľko noviniek. Oproti minulému roku sa ŽŠR zmenila aj organizačne. Namiesto zástupcu za každú triedu zastupujú v tomto školskom roku ročník len dvaja zvolení študenti. Táto zmena má za úlohu zlepšiť efektivitu a prácu členov. Žiacka školská rada by sa taktiež rada ešte viac spropagovala, a preto budete mať prístup ku všetkým dôležitým informáciám nielen na školskej nástenke, ale aj na "fanpage", ktorá bola špeciálne vytvorená na facebook-u. Najbližšou aktivitou bude už tradičná Vianočná pošta, ale všetky nové nápady, pripomienky a názory sú vítané. Stačí ich len prejavovať a dať na známosť ŽŠR buď osobne, alebo prostredníctvom zástupcu ročníka.

Bakelite sa v októbri podarilo zorganizovať besedu o zdravej výžive, ktorá bola aj napriek nízkej účasti veľmi zaujímavá. Klub by v budúcnosti rád zorganizoval viac podobných akcií. Aj keď sa o tom veľmi nerozpráva, členovia klubu každý týždeň separujú školský odpad, a tak sa starajú o zlepšenie problému týkajúceho sa životného prostredia. Bakelita sa chystá spropagovať niekoľko medzinárodných dní, ako je napríklad Deň Slnka či Medzinárodný deň bez internetu. Práve posledný spomenutý by mohol podporiť každý z nás, a tým si dokázať svoju silu a sebazaprenie.

Klub Dreams & Teams dlhý čas zamestnávala najmä príprava Palach Fest-u. Palach, najväčší festival klubu, ktorý sa koná na počesť Jana Palacha, ktorý sa upálil na protest proti okupácii Československa vojskami Varšavskej zmluvy, a taktiež pri príležitosti Dňa študentstva, oslavoval už svoj 7. ročník.

Školské kluby nie sú prínosom len pre ich členov, ale aj pre ostatných študentov, pretože aktivity sú určené najmä im. Kluby preto dúfajú, že ich práca nezostane nepovšimnutá a väčší ohlas a záujem o všetky akcie, ktorých nie je málo, prejavia aj ostatní študenti. Ak Vás nejaká aktivita, festival, či iná akcia zaujmú, zúčastnite sa. Neváhajte a využite príležitosť. Za to predsa nič nedáte.

štúdiom na slovenskej VŠ, ale nadviažu aj množstvo nových medzinárodných kontaktov, spoznajú život v inej krajine a zažijú multikulturalizmus v praxi. :) O semestrálnych štúdiách v zahraničí by sa toho dalo popísať mnoho. Osobne by som bola najradšej, keby každý jeden študent takýto pobyt absolvoval, pretože v tom vidím veľký prínos nielen pre neho samotného, ale aj pre Slovensko - a tu sa vlastne dostávam k tomu najdôležitejšiemu - študujte v zahraničí, ale vráťte sa domov, pretože takýchto ľudí veľmi potrebujeme a máme ich zatiaľ u nás málo.

7.) Na záver, vedela by si zhrnúť nejaké predpoklady pre úspešnú budúcnosť?

Ja som jedna z tých starších absolventov, ktorí už pracujú (dokonca si pamätám ešte ako sme na školskom dvore chovali naše školské prasa Bibi.), a vzhľadom aj na vlastné skúsenosti môžem povedať, že skutočne jeden z veľkých prínosov pre budúcnosť každého úspešného mladého človeka vidím práve v absolvovaní aspoň časti štúdia v zahraničí. S tým samozrejme súvisí aj znalosť cudzích jazykov, pričom tu treba podotknúť, že ovládať jeden cudzí jazyk dnes už vôbec nestačí. Vidím v praxi, že s týmito predpokladmi môžu ľudia nájsť ľahšiu prácu tu doma a sú oveľa väčším prínosom pre zamestnávateľa ako tí, ktorí nikde neboli a nemajú taký ten nadhľad, ktorý sa dá získať práve v zahraničí. Samozrejme všetko, čo sa človek naučí počas štúdia (a to aj na strednej škole) sa mu v budúcnosti zide a preto je veľmi potrebné, aby sa každý študent snažil využiť všetky možnosti, ktoré mu škola ponúka a GBAS ich ponúka skutočne veľmi veľa.

Ďakujeme Lenke za rozhovor a prajeme veľa úspechov.

klub

...priestor pre ľudí

Quilling – Papierové filigrány

by Sára Hrabovská

Čo je to?

Quilling je obľúbená umelecká technika skrúcania papiera. Na jej výrobu sa používajú dlhé tenké prúžky papiera, ktoré sa skrúcajú do najrôznejších tvarov.

Pomocou tejto techniky môžete ozdobiť blahoželanania, pohľadnice alebo čokoľvek iné. Záleží iba na vašej kreativite. ;)

Materiál

Základom tejto techniky sú rôznofarebné prúžky papiera, ktoré si aj vy sami ľahko nastriháte alebo narežete. Dĺžka a hrúbka môže byť rôzna, ale ja odporúčam hrúbku minimálne 3-4 mm a dĺžku aspoň 15-20 cm. Všetko závisí od konkrétneho tvaru, ktorý si chceme vyrobiť, a tých je naozaj veľa. Na prvýkrát si radšej vyberte niečo jednoduché, a keď už dostanete do rúk istú zručnosť, neváhajte a pustite sa do niečoho zložitejšieho.

Prúžky sa namotávajú pomocou špeciálneho quillingového pera. Ak ho nemáte, nevadí. Podomácky sa dá veľmi jednoducho vyrobiť z orezaných špáradiel, ktoré si len zbrúsíte a zlepiete. A, samozrejme, budete ešte potrebovať lepidlo.

Ako na to?

Výroba je veľmi jednoduchá a rýchla. Koniec papierového prúžku nastoknete na vaše vyrobené „pero“ a začnete tesne obtáčať okolo. Keď je celý prúžok namotaný, opatrne ho vytiahnete, jemne uvoľníte a koniec zalepíte trochou lepidla. Toto je základný tvar – tzv. slimák. Z neho sa vyrábajú rôzne iné stláčaním alebo zlepovaním jeho častí, alebo nastrihávaním, či skladaním.

Jednoduchým príkladom je srdiečko. Jeho výroba je jednoduchá. Najprv si prúžok papiera prehnate presne v polovici, a potom sa oba konce postupne namotajú rovnako, ako pri výrobe slimáka. Na mieste, kde sa dotknú, ich zlepiete.

Technika Quilling sa dá ozvláštniť aj nastrihávaním prúžkov, z ktorých sa potom dajú vytvoriť kvety. Na tento spôsob je však potrebný hrubší a kratší prúžok. Podľa obrázka ho nastriháte asi do polovice, nenastrihnutou časťou nastoknete na „pero“ a klasicky namotáte. Po zalepení konca už stačí len ohnúť lupienky.

Vyrobené quillingové pero

Foto: KPS

Myšlienky sú ako stromy. Vznikajú vďaka nepatrným javom, maličkostiam, ktoré sú pre bežného okoloidúceho nepostrehnuteľné. Rastú a rozvíjajú sa v každom z nás. V hĺbke duše sa každý stará o takýto strom. Rastie v našom vnútri uzamknutý a potláčaný, aj keď sa ho vonkajšie vplyvy netýkajú. Každý strom starne, v každom živote príde tá chvíľa, keď plody dozrejú a listy opadajú. A je len na nás, či jeho plody pozbierame a uplatníme ich v živote, necháme ich čakať v domnení, že ešte neprišiel ich čas, alebo ich necháme napospas vlastnému osudu. V každej z možností si prejdú strasťami, prekonajú divoké rieky, zažijú búrky, ale aj pocítia jemný vánok a pokoj modrej oblohy. Ak nájdú s našou pomocou svoju správnu cestu, dostanú sa k výšinám nášho úspechu. Ale naše konanie môže znamenať aj ich koniec, koniec zbytočnej cesty, kde zhoria v lúčoch zapadajúceho slnka a ako popol klesnú ku dnu temných vôd sklamaní.

PK

Klášky

Ticho v izbe
 Myšlienky pri tebe
 Ťažko hľadajú sa mi slová
 i keď to nie je melódia nová
 V spomienkach
 Bozk, objatie, pohľad
 Hrejú, sú krásne, a cennejšie než poklad

V tichom šere zrejú
 myšlienky na teba
 V tichom šere znejú
 odo mňa, pre teba

Zo spomienok žije ten,
 ktorého prítomnosť
 stojí len za spomienky
 Tak prečo ja
 nevstanem od stola
 a nežijem?

Kopa spomienok je istota
 Jediná, ktorú máme
 No ak sú tie zmyslom života
 prítomnosť nás
 opustí

Krásne spomienky
 No ešte krajší dnešok
 Vo vedomí lásky
 vo vedomí, že je tam niekto,
 kto kvôli tebe
 poohýňa klášky.
 Z lásky.

Jkj

Foto: Facebook

Monika Čikelová: Pozdrav z Írska

Až keď niečo stratiš, uvedomiš si, čo si mal. Vždy som vedela, že na Gbase som maximálne šťastná, a že je to super škola, aj keď boli časy, keď som sa sťažovala od rána do večera. Ale to, aké to bolo amazing som si uvedomila až tu.

Myslela som si, že najťažšia časť tohto roku bude rozlúčenie s Vami a odlet sem. Nie, mýlila som sa. Najťažšia časť ešte len nastala. Zvyknúť si na školu, kde nie každý je tak otvorený ako na Gbase, kde "krúžky" sú dve-tri aktivity cez lunch break, je tak trochu smutné. Vtedy si človek zaspomína na volejbal, Hodžafest, všetky tie plesy a kopu iných vecí, a všetko mu to chýba. V škole som v ich záverečnom ročníku, ale prevažne všetko, čo študujeme, sme sa my učili dva-tri roky dozadu. Zás nie že by som sa len flákala, ale také stresy a dlhé učenie pred testom tu teda nezažijem. Veď ale, príde aj na mňa rad, keď budem musieť maturovať. :)

Nechce sa mi tu veľmi opisovať fakty a opisy, ako sa mi tu žije, to by bolo na dlho. Nie je to zlé, ale nie je to to, čo je doma. Každý si musí nájsť pozitíva tam, kde sú, a vyťažiť čo najviac z toho. Ale deťurence, chýbate mi! Už sa teším, ako 18. decembra zavítam na školu a zažijem tú atmosféru. Vyspím sa na intráku, kde nebude teplá voda a cez okná bude fúkať tak, že sa ráno zobudím na zimu. Ráno nevyspatá, lebo budem s babami na intráku debatovať do rána, s kávou v ruke budem čakať na vlak, ktorý s veľkou pravdepodobnosťou bude meškať :D. Zacítim tú priateľskú atmosféru medzi učiteľom a žiakom, medzi vami, samozrejme (dúfam, že ste sa nezmenili veľmi), stretnem nových prváčikov, posedím s vami pri minerálke :D, zahrám si konečne volejbal (ozaj, nebojte sa časť „írska nemocnica“ už mám za sebou) a na chvíľu zase budem mať späť všetky tie krásne spomienky, ktoré patria ku Gbasu, a na ktoré môžem spomínať, keď budem ďalší polrok v Nemecku.

Vaša Monika :)

lifestyle

Foto: Internet

Umenie je sexy

by Peter Konyveš

Určite už niektorí z vás zažili tú noblesu červených kresiel, videli nablýskané dosky javiska a chveli sa v tónoch symfónii orchestra. Hovorím o jednom z najslávnejších baletov vôbec, o veľdiela Piotra Iljiča Čajkovskijho, o Labuťom jazere. Práve kvôli vychýrenosti sme zvolili toto predstavenie, veď povedzme si, nie každý deň ideme do SND, ešte k tomu na balet, a taký slávny!

narodenin. Samozrejme, srdcu nerozkážeš, takže ani jedna zo záujemkyň sa mu nezapáči. Po skončení oslavy však zazrie krásnu labuť, zakliatu Odetu, ktorú čarodejník Rotbart premenil na labuť a z klatby ju vyslobodí iba skutočná láska. No kto by to bol povedal. Princ sprevádza Odetu až k labutiemu jazeru, ktoré kvôli nej začne navštevovať pravidelne. Jeho konanie však neostane bez povšimnutia Rotbarta, ktorý chce podvodom odpútať Odetu od Siegfrieda. Prichádza na bál ako vojvoda aj s dcérou Odiliou, ktorej dal podobu krásnej Odety. Princ šťastný že našiel svoju pravú lásku prisľúbi svoju vernosť Odilii. Odeta sklamaná jeho konaním prichádza k labutiemu jazeru zvestovať smutnú správu o Siegfriedovej zrade ostatným labutiám. Siegfried si zanedlho uvedomí svoj fatálny omyl a ponáhľa sa k labutiemu jazeru po Odetino odpustenie a vyzýva Rotbarta na súboj. Po mnohých neľahkých ťahoch však Rotbarta poráža a spečatí svoju lásku k Odete. Aspoň že šťastný koniec, veď ako sa hovorí, koniec dobrý, všetko dobré.

Prejdime na samotný príbeh. Aj napriek mojim povedzme umeleckým vlohám som si musel preštudovať bulletin aby som spoznal dej podrobnejšie, takže nepremrhajte tú príležitosť dozvedieť sa niečo viac len prečítaním nasledujúcich riadkov. Prostredníctvom troch dejstiev a štyroch obrazov nás príbeh vnesie do klasickej kráľovskej situácie. Princ Siegfried má za úlohu vybrať si nevestu z hostí na oslave jeho

Príbeh lásky v nás zanechal impresie, ktoré pri spomienke stále vyvolávajú zimomriavky. Tu máme teda rozbor dejovej línie, no pozrime sa na to, prečo sme vlastne šli na balet, či sme si neplietli dojmy s pojmi a ako sa nám balet vryl do spomienok.

Vo štvrtok 10.11.2011 sme podnikli veľkú odyseu, aby sme zistili, ako sa s baletom takéhoto kalibru popasovalo SND. Pri názve Slovenské národné divadlo som si

predstavila starú ošúchanú socialistickú budovu s opadávacou omietkou, ktorá na najväčšie premiéry a derniéry svojho života už len smutne spomína. Nová budova divadla ma seriózne zaskočila. Po pár chvíľach mi do môjho rozčarovania začali vbiehať kolegovia z publika, ktorí upúťali moju pozornosť na ďalší aspekt kultúrneho života. Oblečenie. Dlhú som pochybovala o vhodnosti svojho oblečenia, preto ma to čo som videla upokojilo. Ľudia boli oblečení rôzne. Videla som niekoľko rób, ani rifle očividne neboli faux pas, ale najväčšie zastúpenie mal zrejme takzvaný biznis štýl. Až do začiatku vystúpenia vládol v sále živý ruch, ktorý okamžite zmizol keď zhasli svetlá v hľadisku. Už pri prvých tónoch ktoré zahrál famózný orchester mi naskočili zimomriavky, ktoré nezmizli až do konca vystúpenia. Postupne sa k nim pridávali slzy v očiach. Všade vládla kultivovanosť a dojatie zhruba odvtedy čo vystúpili na javisko tanečníci. To vlastne neboli tanečníci. Boli to dokonali bojovníci proti gravitácii a iným fyzikálnym zákonom, ktoré sa mi v tej chvíli zdali nezmyselné. Mali telá gréckych bohov, ktoré sa akoby nevedeli rozhodnúť medzi silou a ľahkosťou, tak sa pokúsili spojiť zdanlivo nespojiteľné. A podarilo sa.

Celkový dojem dopĺňali nádherné kostýmy a nezanedbateľné drobnosti ako kulisy a osvetlenie. Dej postupne gradoval, čas utekal, až prišiel šťastný koniec, na ktorý sme všetci so zatajeným dychom čakali napriek tomu, že sme ho minimálne tušili. Myslím, že na obdivuhodné predstavenie tohto druhu len tak nezabudneme. Balet nás prekvapil, netušili sme, že môže byť kultúra taká emotívna, silná a krásna.

Foto: KPS

Naše mladé talenty

—by Petra Abrahámová

Plávanie. Vodný šport určený nie len pre vodné žívy. Či už ste baran, býk, váhy alebo ryby, určite očarí aj vás. Šport známy už od nepamäti, pretože nejdenný Jožko Kamenný v dobe kamennej chcel preplávať cez rieku kvôli svojej milovanej. Okrem obrovského prínosu tohto športu pre vaše zdravé telo a zdravého ducha (nehovorím o tichých duchoch ktoré vypúšťame po zjedení veľkého množstva kapusty), má neskutočný vplyv aj na odreagovanie psychické, koordináciu všetkých svalov na tele a taktiež má vplyv aj na estetickú stránku vecí. Dámy nehovorte mi, že ste sa na kúpalisku ešte nikdy neotočili za dokonale vypracovaným telom plavca, s tehličkami na bruchu a trojuholníkovým chrbtom?! Preto nejdenný z nás potešil príchod nových tvári z radov prváčikov.

Tento mesiac si v športovej rubrike posvietime na jeden z mnohých športových talentov na našej škole a tým je (ex)plavec Milan Cebák.

Prečo si začal s plávaním a ako dlho plávaš?

K plávaniu ma priviedla moja mama, pretože ona je trénerkou plávania. Tiež dlhé roky plávala. Zo začiatku ma to vôbec nebavilo a na tréningy som chodieval s nechutou, ale zlom prišiel na mojich prvých pretekoch, kde sa mi podarilo zaplávať dobrý výsledok, ktorý mi pridal veľkú chuť do plávania, ktorá trvá až dodnes.

Kto je tvoj plavecký vzor?

Môj vzor bol Derek Redmond. Nebol to síce plavec, ale bol to úžasný športovec, ktorý vždy na atletickej dráhe zanechal všetko, čo bolo v ňom.

Na čo sa v plávaní špecializuješ? Aké štýly a dĺžky plávaš?

Špecializoval som sa na motýlik, ktorý je asi najťažší štýl, ale pre mňa aj najkrajší. Moje obľúbené trate boli 100m a 200m.

Myslíš, že sa môžu rekordy v plávaní posúvať vyššie? Dá sa prekonať Phelps?

Phelps je úžasný plavec, ktorého sa bude veľmi ťažko prekonať, ale podľa mňa je to možné. Techniky a aj metódy tréningu sú stále novšie a lepšie.

Aké sú tvoje najväčšie úspechy? Určite si aj veľa cestoval. Ktoré zaujímavé krajiny si navštívil?

Mojich úspechov nebolo veľa. Párkrát som bol majster Slovenska. Reprezentoval som Slovensko na niekoľkých akciách v Turecku, Srbsku, Rakúsku, Česku a v iných krajinách.

Myslíš, že niekto zo slovenských mladých plavcov má možnosť uchytíť sa niekde vo svete?

Určite áno. Jeden mladý plavec z Trnavy má podľa mňa veľkú budúcnosť, pretože už teraz prevyšuje svojich protivníkov o veľa. A na Slovensku je veľa talentovaných plavcov, len pre nich nie sú vybudované podmienky, takže ak budú chcieť niečo znamenať vo svete, budú musieť odcestovať do zahraničia.

Čomu sa ešte venuješ? Mám na mysli obľúbené športy, hobby, hudbu...

Môj voľný čas zvyčajne prespím (smiech), ale keď nespím, tak veľmi rád hrám stolný tenis, volejbal, behám a iné veci.

A čo tvoje sny do budúcnosti?

Mojím snom je vyštudovať prestížnu vysokú školu v zahraničí a uchytíť sa ako diplomat.

Sleduješ športy v televízii? Aké športy by si ešte chcel vyskúšať?

V televízii veľmi rád pozerám americký futbal. Tento šport by som aj veľmi rád vyskúšal. Musí to byť super pocit, zraziť niekoho k zemi pred tisíckami divákov.

Prečo si skončil s plávaním?

S plávaním som skončil pred dvoma mesiacmi, pretože sa mi zdalo rozumnejšie ísť cestou vzdelania, ako sa potáčať v bazéne 7 hodín denne a nič z toho. Okrem dobrého pocitu a pár medailí samozrejme. Na Slovensku nie sú podmienky na vrcholový šport a ani na šport ako taký.

Chceš aj ty vidieť seba v Karise? Poznáš niekoho zaujímavého, kto by podľa teba patril do športovej rubriky ako talent v svojom obore? Daj nám vedieť!

Abrahamova.p@gmail.com ;

Ceremonials

by FLORENCE + THE MACHINE

YDANIE
31. október 2011

PRODUCENT
Paul Epworth

ŽÁNER
Alternative Indie

Foto: Internet

by Martin Holma

Päť producentov a hudobníkov točiacich sa okolo jednej dvadsaťpäť ročnej britskej speváčky s doteraz nevidaným hlasom a talentom. To je Florence and the Machine, alebo teda Florence + the Machine. Počas ich veľmi krátkeho pôsobenia a len s dvoma kompletnými albumami na konte sa v hudobnom priemysle vypracovali na pozíciu, o ktorej určite snívajú nejedni interpreti. Ich prvotina „Lungs“ sa držala na popredných priečkach predajnosti nielen v rodnej Británii, ale aj za Atlantickým oceánom. No a práve na Halloween uzrelo svetlo sveta „Ceremonials“, jeden z najočakávanejších albumov roku 2011. Či sa ale týmto „mašinám“ očakávaná naplniť podarilo, je ešte otázkou niekoľkých týždňov, kým sa album dostane do rúk profesionálnych, ale aj amatérskych kritikov. Čo sa ale mňa týka, tento album hrdo zaradujem k hudobným skvostom, a to nehovorím len o albumoch z tohto roka...

Florence Welch sa narodila 28. augusta 1986 v Camberwelle na juhu Londýna. Už od mala jej hudba dávala obrovskú príležitosť na vyjadrenie pocitov, problémov a tráum z detstva, ktorých bolo v jej prípade naozaj nemálo. Nuž a všetko to, čo v živote prežila, zanechalo na jej tvorbe obrovskú stopu. Emotívne balady doplnené o prepracované texty sú jednou z jej najsilnejších stránok. No to, čo na nej milujeme najviac, sú piesne ako ich doteraz najväčší hit „Dog Days Are Over“. To je pieseň, ktorou nám pred pár rokmi tak zarezonovala. Svojím „divozienským“ prejavom sa stala ikonou s dovtedy nevidaným štýlom. Krátko po úspechu s debutu „Lungs“ sa nám ešte minulý rok pripomenula piesňou „Heavy in Your Arms“ a teraz sa už len môžeme tešiť z jej najnovšieho albumu, ktorým sa v kariére Florence + the Machine začína nová etapa.

„Only If For a Night“ je otváracou skladbou „Ceremonials“. Už touto piesňou sa tento album vymyká normálu. Do typickej štruktúry väčšiny albumov patri otváracia skladba, ktorá väčšinou nie je ničím iným, len hudobne nepľnohodnotným introm. No Florence nám opäť raz ukázala, že každá jedna sekunda na albume má svoje opodstatnenie. „Only If For a Night“ patri k tomu najúžasnejšiemu, čo kedy z jej pera vyšlo, či už po textovej alebo hudobnej stránke. Veľkolepá hudba a zborový doprovod z prvej piesne sa prenáša aj do nasledujúcich skladieb zahŕňajúcich aj energické „Shake it Out“ a „What the Water Gave Me“, ktoré sme si mohli zamilovať už pred vydaním albumu. Nedá mi nespomenúť „Never Let Me Go“ a „Breaking Down“, ktoré oficiálne zaradujem k tým najsrdcervúcejším skladbám vôbec, nestrácajúcimi na intenzite ani po nespočetne mnohých vypočutiach. Vyvrcholenie „Ceremonials“ vidím práve v týchto dvoch veľdielach. Ďalšia dvojica, vrátane tretieho singlu „No Light, No Light“ patri k živšej, energickejšej časti a ako aj tie predošlé, takisto si zaslúži viac ako len jedno vypočutie. Ako kontrast k nim prichádza „Seven Devils“. Klavírna melódia tejto piesne vám spôsobí minimálne triašku, ktorá ale veľmi rýchlo prejde po vypočutí „Heartlines“. A keďže Florence vie skladby nielen výborne napísať, ale aj dokonale usporiadať do jednotného celku, do poslednej sekundy albumu sa zákerne hrá s našimi emóciami. Po svižnom tempe skladby „Spectrum“ znova začne udierať na našu citlivejšiu stránku cez „All This and Heaven Too“. No a nakoniec je celé „Ceremonials“ zavŕšené majestátnosťou poslednej skladby „Leave My Body“.

Čo sa hudby týka, rok 2011 nepatri k tým najplodnejším. No ale ako sa hovorí, výnimka potvrdzuje pravidlo. To, čím táto diva s ohnivými vlasmi prispela do hudobného obsahu tohto roka, viac ako vyrovnalo náskok veľkého množstva nepodarených albumov. Očakávaná fanúšikov a kritikov nielen naplnila, ale vo veľkom predčila. „Lungs“ je úžasný album, áno. Ale v porovnaní s týmto posledným sa nestáva ničím iným ako predprípravou na niečo oveľa väčšie. „Ceremonials“ je veľké. A bude obrovské...

Venované Miške a Dávidovi...

Zoči Voči interview

by Petra Abrahámová

Zoči Voči je slovenská hudobná kapela pochádzajúca z Nitry. Vo svojej tvorbe vychádzajú hlavne z hudobných žánrov ako metalcore, punk, rock a hardcore. Postupom času a rokov svoj repertoár obohatili o pop a piesne upravené na svoj obraz. Zo začiatku hrali prevažne prebrané piesne, napríklad od kapiel ako Zóna A alebo Konflikt. Postupne začali pripájať vlastné piesne, ktorých autorom je prevažne Michal Žitňanský (spevák). Dnes prevažnú časť ich repertoáru tvorí vlastná tvorba. Koncertný repertoár často dopĺňajú o populárne piesne, ktoré prejdú ich menšou úpravou. Súčasní členovia kapely sú:

Michal Žitňanský - spev, gitara

Filip Míka - spev, bassgitara

Vlado Kovár - bicie

Ján Pison - spev, gitara

Bývalý členovia:

Samo Jančo - spev, gitara

Michal Coney Rybanský - spev, gitara.

To hovorí „wikipédia“. Ale aký vlastne naozaj sú? Chalani sú skvelí. Ich bezprostrednosť je až šokujúca. S ľahkosťou s nimi prebrali všetky témy a s úsmevom na tvári odpovedali na všetky otázky. Posedieť si s nimi pri jednom stole a rozprávať sa s nimi ako so starými známymi značne uľahčovalo situáciu. Manévry typických slovenských „hviezdičiek“ sa neprejavovali. Rozhovor s nimi sa vám zdá ako prechádzka ružovou záhradou, plná radosti a smiechu. A čo sme pre vás zistili? Treba čítať ďalej.

Ako ste sa vlastne spoznali a ako ste dali dokopy kapelu?

Mišo: No spoznali sme sa tak, že Filip a Vladko spolu vyrastali na takých uličkách na dedine. Chalani z dediny na potoku strieľali žaby. Ja som sa potom presťahoval do tej istej dediny a začal som sa s nimi stretávať. Chodili sme ministrovat' do kostola a s chlapcami sme začali chodiť von. Prvá myšlienka založenia kapely vznikla u mňa a u Filipa, pretože naši otcovia sú hudobníci. Filipov ocino bol hudobník, môj ocino je hudobník, mali sme teda vzťah k hraniu. Tak sme si založili kapelu. Namočili sme do toho aj Vladka potom aj Samka, čo tu je s nami dnes. Samko síce s nami prestal hrať a sa obmenili nejaké tie zostavy a teraz hrá s nami Janko. Takže takto asi vznikla kapela Zoči Voči.

Prečo sa vlastne voláte Zoči Voči? Z čoho vznikol takýto originálny názov?

Mišo: Tak to tiež vymyslel môj brat, Tomáš. Počúval jednu slovenskú punkovú kapelu a v jednej piesni bolo slovné spojenie Zoči Voči a veľmi sa mu to zapáčilo. Tak sa ma spýtal, či by to nebol dobrý názov pre kapelu. Nám sa všetkým páčil, zhodli sme sa na ňom a odvtedy sme Zoči Voči. Už to bude sedem rokov.

Aké máte hudobné vzory?

Filip: To je strašne ťažká otázka. Ako chalani sme vyrastali na Iné Kafe. Teraz je takým mojim hudobným vzorom možno basák z Paramore. Najprv sme ako chalani počúvali Punk rock a také kapely. Ja som fanúšik hlavne Paramore, a Skrillex ešte počúvam.

Mišo: Počúvali sme aj hardcore a metal, ale také sme nezvládali zahráť, tak sme sa dali na punk. Počúvali sme Slipknot, System of a Down voľakedy. Teraz Vladko počúva Bullet for my Valentine, A day to remember, Janko je stále Metalista zarytý. Janko má ale rád

všetku hudbu, od popu po všetko. (smiech)

Co by ste robili, keby ste nemali kapelu?

Mišo: Fetovali! (smiech) Ale nie, neviem.

Vladko: Ja by som bol mŕtvy určite. Ja si to ani neviem predstaviť.

Mišo: Asi by sme chodili do roboty, ale asi by sme vlastne robili to isté, čo teraz. Zatiaľ všetci študujeme, ale keby sme doštudovali asi by sme išli všetci do práce a zariadili si život podľa toho. Ale teraz sa snažíme sústrediť všetku našu energiu na to, aby sme s kapelou dosiahli to, po čom túžime, a aby sme hrávali. Namiesto chodenia do roboty chodíme po koncertoch.

Takže študujete?

Mišo: Samozrejme, všetci. Filip má aj štipendiá. Všetci chodíme na vysoké školy. Janko na marketingovú komunikáciu a my traja na technickú.

Chystáte pesničky aj v angličtine alebo inom jazyku? Doteraz bolo všetko v slovenčine.

Mišo: Po anglicky určite nie. Kvôli tomu, že ja píšem texty, Janko tiež začal písať. Ide o to, že ja po anglicky neviem, ani po nemecky, som strašne sprostý človek (smiech). Takže píšem po slovensky, lebo mi je to bližšie a všetci tomu rozumejú, aj vy. Takže v angličtine, nemčine ani v nijakom inom jazyku sa nechystáme písať texty.

Pred pár dňami ste mali koncert vo Viedni. Ako sa vám hralo?

Mišo: Hralo sa fantasticky, napriek tomu, že nikto nerozumel čo spievame. Ľudia napriek tomu ostali a počúvali nás. Ešte aj tak hopkali, takže to vyzeralo, že sa im to páči. Bola to veľká zábava. Pretože nikto z nás nevie poriadne ani jeden svetový jazyk, tak sme tam dávali také hlášky ako schnizel alebo Arnold Schwarzenegger a takéto kraviny, ale bavili sa ľudia, takže bolo fajn.

Máte svoju obľúbenú pesničku? Ktorá to je a prečo.

Mišo: Ja mám veľmi rád 3:00, lebo to vystihuje môj momentálny stav.

Vladko: Ja mám z nového albumu asi Prehrať a zmiznúť. To je taká tvršia a to je trošku viac podľa môjho gusta.

Janko: Ja mám 3:00.

Filip: Ja budem opakovať po Vladkovi, tiež Prehrať a zmiznúť.

Mišo: Máme ale radi všetky pesničky, inak by sme ich nehrávali. 3:00 som vymyslel ja s Jankom. Ja som vymyslel text, Janko väčšinu hudby. Ja som mal inú predstavu, ale Janko prišiel s takou peknou vybrnkávačkou. Mne sa to veľmi páčilo. Na opekačke sme to dali dokopy a odvtedy strašne sedel v kope ten text a jeho hudba. Tak vznikla táto pieseň. Pieseň Prehrať a zmiznúť sme tiež dali dokopy ja a Janko. On vymyslel väčšinu gitár, pomáhal som s muzikou, ale text som vymyslel ja. Ide aj o pocit, čo sa komu viac páči. Chalani majú radšej tvršie pesničky a ja a Vladko sme na také sladáky, romantické duše.

Chystáte aj niečo nové?

Vladko: Prosím ťa nestraš!

Mišo: Ja som včera napísal novú pesničku. Ale je to príliš teplé a sladké, takže to asi nepoužijeme. (smiech) Janko tiež hovoril, že má niečo nové. Ale chceme si dať rok pauzu. Chceme vytvoriť niečo nové, zaujímavejšie, aby to oslovilo ešte viac ľudí. Snažili sme sa aj tento album spraviť strašne široký. Sú tam metalové piesne, punkrockové a takisto aj akustické piesne. Aby si každý prišiel na svoje. Je tam aj dokument.

Vladko: My sa nechceme ponáhľať. Chceme čo najviac koncertovať ešte aj v roku 2012.

Janko: Veľmi radi by sme aj do Českej republiky začali chodiť hrať. Podľa mňa budeme až do roku 2013 koncertovať. Máme čas.

Vladko: Ale vlastne v roku 2012

KARIS

Next Issue

• Karis Special Birthday Issue

New Power: Mrs. Makovická:
What do you want to know about her?

• Karis Birthday Celebration with special guests

Foto: KPS

budeme všetci mŕtvi tak si budeme hrať na rozlúčku. (smiech)

Ešte by sme sa vás chceli spýtať, čo najšialenejšie ste urobili počas štúdií na strednej škole. Máte nejaké bláznivé spomienky?

Janko: Ja som bol na strednej strašný „picino“. Zo zásady som na večkách necikal do toalety ale vedľa. A strašne sme devastovali školský majetok.

Filip: Ja som bol šíalený celú strednú školu. Cez prestávky som

pil víno a tak. Samozrejme aj so spolužiakmi, nebol som v tom sám.

Mišo: Ja som asi rozbil okno. Ale viac si fakt nepamätám. (smiech) Tiež by som chcel byť zábavný, ale ja som asi nič neurobil na strednej. Ja som bol taký pokojný, aj keď nevyzerám, ale bol som.

Aký koncert sa vám zatiaľ najviac páčil? Ten v Nitre, kde ste krstili nový album Nikto z nás nie je bez chýb?

Mišo: Mne sa najviac páčila Bratislava. To bol predposledný koncert. Nevieť prečo, čakal som strašne málo ľudí, ale vypredali sme podnik a veľmi príjemná atmosféra a skvele som sa cítil.

Janko: Pre mňa osobne bol najlepší Trenčín a Humenné. Napríklad tam nebolo veľa ľudí, ale pre mňa to nie je nejaké kritérium. Dobré sa mi hralo a z toho som mal dobrý pocit.

Chalanom veľmi pekne ďakujeme za rozhovor.

Čokoľvek nám môžeš napísať na:
karis.themagazine@gmail.com

Traja kamaráti

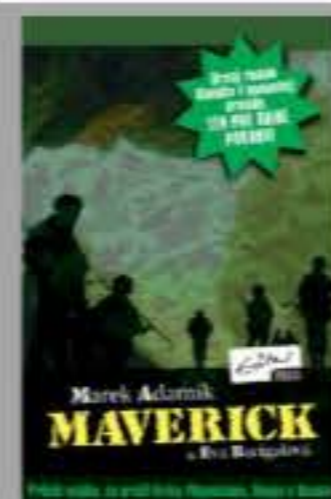
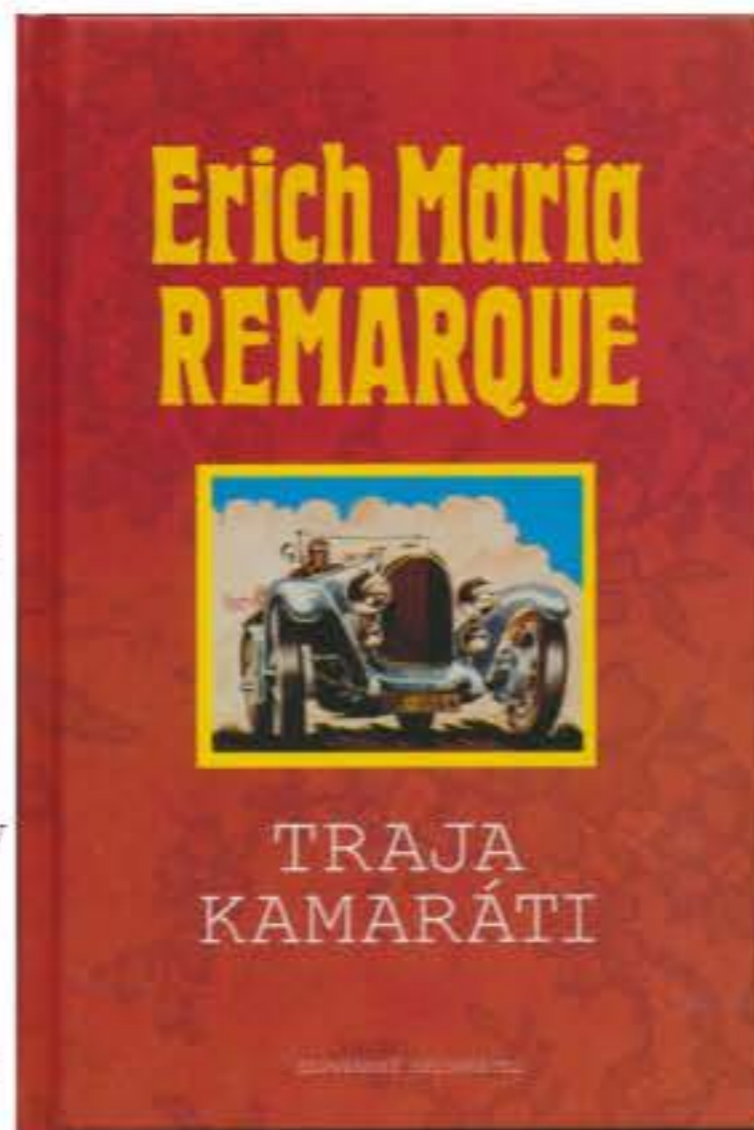
ERICH MARIA REMARQUE

„Nie je nijaká hanba narodiť sa hlúpy. Hanba je iba umrieť ako hlupák.“

Príbeh o troch obyčajných kamarátoch, ktorí vlastnia dielničku na opravu automobilov a ťažko zarábajú na živobytie. Hľadajú svoje miesto vo svete a večery, aby sa vyhli samote, trávajú po baroch. Zmena v ich životoch nastáva až príchodom štvrtého člena do ich partie, Pat Hollmannovej – dievčiny „do voza aj do koča“. Aj keď všetko zo začiatku vyzerá priam ideálne, túto štvoricu začne postihovať jedno nešťastie za druhým. A nie všetci to prežijú...

„Ťažko sa hľadajú slová, keď sú naozaj potrebné. A aj vtedy, keď tie pravé slová poznáme, hanbíme sa ich vysloviť. Všetky tieto slová patria do dávnejších storočí. Naša doba ešte nenašla svoje slová pre city. Vie byť iba neviazaná a pros-toreká – všetko ostatné je nepravé.“

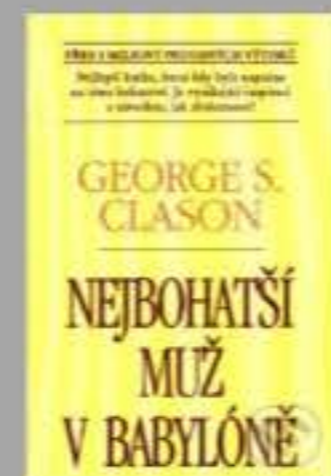
Dejová výstavba je často prerušovaná opismi a reflexiami, tie sú tam však výborne zakomponované, vtáhajú čitateľa hlbšie do deja a približujú mu svet hlavného hrdinu Robbyho. Príbeh odohrávajúci sa v Nemecku na pozadí blížiacej sa druhej svetovej vojny pravdivo vykresľuje vtedajšiu situáciu nižšej a strednej vrstvy a tragický osud hlavných postáv. Nepôsobí však pesimisticky, stále je tu nádej na lepší osud. Koniec ale bohužiaľ nie je rozprávkový. Dielo je popretkávané krásnymi myšlienkami a rozhodne stojí za to si ho prečítať! **MK**

Maverick (Marek Adamík, Eva Bacigalová)

Martinus, 6,39 €

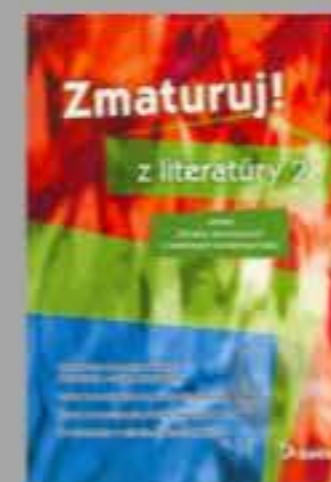
Mladý chlapec sa rozhodol, že vstúpi do nemeckej armády. Pod krycím menom Maverick sa dostane až do Afganistanu, neskôr do Konga, či Kosova. Uvidí seba samého na pokraji smrti. Autobiografický román Mareka Adamíka a Evy Bacigalovej, známej autorky knihy Čistá mŕtva, vás nenechá na pokoji, kým ho nedočítate až do konca!

Najbohatší muž v Babylóně (George S. Clason)

Martinus, 4,24 €

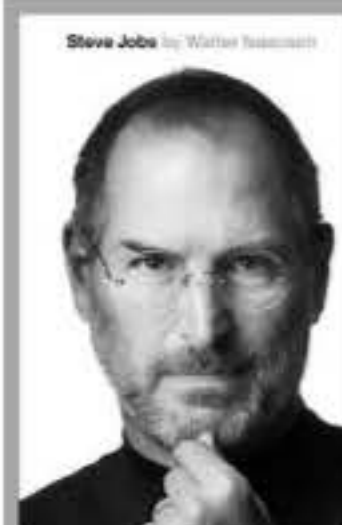
Najbohatší muž Babylonu v tejto knihe radi Babylončanom, ako si dokážu udržať bohatstvo. Kniha písaná veľmi pútavým spôsobom vám dá zaručene niekoľko cenných rád, ktoré budete môcť používať po celý zvyšok svojho života.

Zmaturuj z literatúry 2 (Kolektív autorov)

Martinus, 8,36 €

Kniha, ktorá veľmi pomôže každému, kto si nepamätá obsah diela na literatúru, poprípade sa jeho čítaniu vyhol. Nájdete tu obsahy jednotlivých diel, informácie o autoroch, charakteristiky postáv, ako aj dôležité citácie.

Steve Jobs (Walter Isaacson)

Martinus, 19,99€

Walter Isaacson – to je autor niekoľkých biografii, napríklad aj Einsteinovej, absolvent Oxfordu momentálne pracujúci ako žurnalista. Tentokrát sa rozhodol písať o človeku menom Steve Jobs – človeku, ktorý dokázal firmu založenú v garáži vypracovať na najhodnotnejšiu firmu sveta. Macbook, iMac, iPhone, iPod a iPad sa postupne stali fenoménom 21. storočia. Aký bol však jeho život v skutočnosti a čo o ňom bežní ľudia nevedeli? Toto všetko sa dozvieme po prečítaní tejto rozsiahlej, 546-stranovej publikácie v slovenskom alebo anglickom jazyku.

Kult liekov, Nežiadúci účinok: Smrť (John Virapen)

Martinus, 19,98 € za kolekciu, osobitne Kult liekov 8,49 €, Nežiadúci účinok: Smrť 13,34 €

John Virapen, bývalý výkonný riaditeľ istej švédskej farmaceutickej spoločnosti, sa po 35 rokoch rozhodol napísať dve knihy, na ktoré vznikajú dva úplne odlišné názory – podľa jedných sú to dve skvelé knihy, ktoré odhaľujú nekalé praktiky farmaceutických spoločností, podľa druhých to sú knihy, ktoré písal jeden zaujatý človek a nemajú žiadnu vypovednú hodnotu. Na ktorú stranu sa pripojíte, je len na vás.

Maťo odporúča: Émile Zola – Germinal

Román z jeho deti, nemajú na výber, len sa prostredia každý deň vrhnúť do bane, ktorá francúzskeho zabíja a z deti robí predčasne starcov. Pláca je mizerná, všetci žijú na dlh a hladujú. Do tohto prostredia regiónu Nord v druhej polovici 19. storočia. Robotníci každé ráno kráčajú do úmornej práce, muži, ženy, mladá i stará už sto rokov trpia pod útlakom neúprosneho zákona prežitia – ak chcú nasýtiť seba a

Maheuovcov spoznáva prizemné radosti ľudí, ktorých prostredie premenilo takmer na zvery, ale predovšetkým strasti, ktorých je neúrekom. Hoci sa začlení do kolektívu, predsa v ňom drieme od-

vaha postaviť sa proti systému. Zakladá odbory a zorganizuje štrajk, v ktorom sa prebúda sila ukrytá v každom jednom človeku.

Tento román je obsahovo veľmi rôznorodý a predsa všetko tvorí zladený celok. Rodinné problémy, sociálna kritika, láska a politika – všetko má svoje nezastupiteľné miesto. Zolov román je naturalistický, teda radikálne realistický, a pôsobí ako skvelá sociálna štúdia.

Film *Breaking dawn* (Úsvit) je štvrtým pokračovaním *Twilight* ságy napísanej rukou americkej spisovateľky Stephanie Meyerovej. Ďalší kúsok príbehu o upíroch, vlkolakoch a obyčajnej dievčine nám na plátna tentokrát prináša Bill Condon. Úspešný režisér má na konte viac ako 15 filmov, z tých známejších sú to *Dreamgirls*, *Bavme sa o sexe* či *Bohovia a monštra*. Niečo nové rozhodne priniesol aj do romanticko-fantazijného príbehu o Belle a Edwardovi. Film mal slovenskú premiéru 17.11.2011. Počas 111 minút ste prešli od smiechu cez dojatie či plač a na plátna sa striedali vážne scény s tými dojímavými.

Film *Úsvit* bol natočený podľa knihy od Stephanie Meyerovej. Táto pomerne mladá (37) spisovateľka napísala *Twilight* (Súmrak) v roku 2005. Svoju prvotinu o upíroch obohatila o druhy diel – *New Moon* (Nov), tretí – *Eclipse* (Zatmenie) a štvrtým dielom tejto tetralógie je *Breaking dawn* (Úsvit). Začala písať aj piate pokračovanie,

a to z Edwardovho pohľadu, no vďaka neželanej predčasnej publikácii ho nedopísala. Okrem lásky medzi obyčajným človekom Bellou a nadprirodzenou bytosťou Edwardom, ktorí musia prejsť dlhou cestou, kým môžu žiť šťastne naveky, napísala aj dielo *Hostiteľ* (2008). Príbeh, ktorý sa hrá s podvedomím a rieši výmenu mysli, sa taktiež stretol s dobrými ohlasmi. V roku 2007 napísala *Stephanie From Night from Hell*, v roku 2009 dodatok k ságe *Súmrak* (The *Twilight* saga: The official guide) a v roku 2010 sa na pultoch knižkupectiev objavil *Krátky druhý život Bree Tannerovej* (The short second life of Bree Tanner).

Film *Úsvit* je teda natočený podľa knihy a na prekvapenie sa scenár mnohokrát s knihou zhodoval. No porovnávať film a knihu sa nedá, vo filme je daná scéna s rôznymi efektmi, zatiaľ čo pri čítaní sa musíte spoliehať len na vlastnú fantáziu. So štvrtým dielom k nám prichádza aj štvrtý režisér, čo znamená nádyh niečoho nového. Romantické medové týždne vyskúšala zúfalý a tvrdý boj o prežitie. Už to nie je len silný, neodolateľný Edward a krehká Bella, teraz má Edward rodinu a s tým prichádza aj zodpovednosť. Scény vo filme sú napínavejšie, no stále je to len súperenie upírov a vlkolakov, samozrejme s Volturovcami v pozadí. Naberá však na dôležitosti, a tak si treba vybrať, na ktorej strane chcete bojovať. Štvrtá a posledná kniha *Twilight* ságy je plná odhaľovania nových skutočností a upratovaní si životov, no film rozdelil knihu na dve časti, a tak polhodinu pozorujete na nádhernú, dlho očakávanú a rozprávkovú svadbu Edwarda a Bellu, aby ste zistili, že prebehla

bez akýchkoľvek komplikácií a dokonale pár odchádza na medové týždne.

Edward (Robert Pattinson) a Bella (Kristen Stewart) trávajú svoje medové týždne na opustenom ostrove. Všetko je dokonalé. Šťastní mladomanželia, dom na pláži, čisté more, milovaná osoba po boku – ako vystrihnuté z románu *Rosamunde Pilcherovej*. No práve nečakaný zvrát udalosti prinúti šťastný pár k predčasnému návratu domov. Jacob (Taylor Lautner) prichádza ku Cullenovcom, aby sa postaral o svoju tehotnú ľudskú kamarátku. Všetci sa pozerajú, ako im Bella doslovne mizne pred očami, no tvrdohlavá budúca mamička si objímajúc svoje bruško nevšima okolie. Ignorujúc fakt, že ju jej vlastné dieťa zabíja, trvá na tom, že si ho nechá. Napätie sa stupňuje a druhá polovica filmu je neporovnateľne iná ako tá prvá.

Vo filme *Úsvit* určite nájdete lietajúcich upírov, rozzúrených vlkolakov, zasmejete sa na vtipných scénach a rozhodne si prídu na svoje aj romantické duše. Je to dobrý film na sobotný večer. Pred tým ako zasadnete na sedačky pred bielym plátnom, odporúčam prečítať si knihu, lebo bez nej sa vám v hlave vytvorí zopár otázok. Upírsky príbeh lásky väčšinou priťahuje mladšie ročníky a nežnejšie pohľady, no aj pár chlapcov, čo na tom boli, to hodnotili pozitívne a bez akejkoľvek ujmy na zdraví. Na výrobu tohto filmu spotrebovali vraj veľké množstvo jahodového džemu. Niet divu, veď scény boli vykreslené dosť realisticky. Aj napriek tomu, že to bolo neprirodzene rozťahané, sa mi to páčilo. Nie je to 5 hviezdíček, ale 3 by som dala určite. A čo rozprávkové scény, či šťastný koniec? No...predsa len je to fantasy, a to si treba uvedomiť.

New Year's Eve

Režisér Garry Marshall, úspešný tvorca filmov *Valentine's Day* a *The Princess Diaries*, teraz prichádza s novým filmom *New Year's Eve*. Čo sa udeje v New Yorku počas tej najrušnejšej noci? To sa môžete dozvedieť po tom, čo si pozriete tento film, ktorý mal premiéru len nedávno.

The Thing

Z objavy nájdeného pri Antarktide sa stáva veľká hrozba. Výskumná stanica na pustom kontinente bude musieť čeliť väčšiemu nebezpečenstvu, ako očakávali – tvor, ktorého objavili, sa dokáže premeniť na kópiu akéhokoľvek organizmu.

The Rum Diary

Johnny Depp sa vracia na filmové plátno vo filme *The Rum Diary*. Tentokrát sa s ním stretneme ako s novinárom krachujúceho periodika v Karibiku. Ako sa snaží, tak sa mu nedari. Zo strokotancov, ktorí okolo neho denne prechádzajú, si ale nájde najlepšieho kamaráta – fľašu rumu ...

Viditeľný svet

Film domácej produkcie sa nám snaží ukázať život ľudí izolovaných od tých druhých. Letový dispečer Oliver sa nestretáva s nikým okrem svojej mamy. Doma pozerá televíziu a pozerá sa cez ďalekohľad. Jedného dňa pozoruje istú šťastnú rodinku. Neskôr mu priznanie sa nestačí, a tak aktívne zakročí do života rodiny. Ivan Trojan v hlavnej úlohe zabezpečí kvalitný herecký výkon a už podľa obsahu vieme, že tento film nebude klasický film domácej výroby.

Perfect Days

Opäť film z domácej scény, tentokrát však s režisérkou Alice Nellis. 44-ročnej Erike niečo chýba. Aj napriek tomu, že je veľmi úspešnou moderátorkou, vlastníčkou kadernického salóna a majiteľkou veľkého bytu s terasou, stále nemá niečo, po čom túži väčšina žien – dieťa. Rok pred svojimi 45. narodeninami sa teda rozhodne uskutočniť plán "Dieťa". Či plán dopadne dobre, to sa dozvieme po pozretí filmu, ktorý je v kinách už nejaký ten piatok.

AM

Naše telo a zima...

Pleť:

Nivea Visage Stay Clear (pleťová voda)

Veľmi dobrá na odličovanie pleti a proti nadmernej tvorbe kožného mazu. Toto je dôležité, pretože tým dovoľujete vašej pleti voľne dýchať, a tak môže v noci robiť tú prácu, ktorú má. Táto pleťová voda je ale určená len pre mastnú a zmiešanú pleť.

Oriflame Optimals

Odličovacie mlieko určené na odličenie očí a partii okolo očí. Je k nim veľmi jemný a má upokojujúci účinok. Odličí pomerne rýchlo a nie je nejako prehnane mastný či ťažký.

Garnier Essentials

Krém na tvár. Je veľmi ľahký a vyživujúci. Pleť po ňom zostáva uľudnená a hebká na dotyk. Cez zimu je tiež potrebné nejakým spôsobom dodávať pleti hydratáciu a krémy Garnier sú na to naozaj dobré. Záleží samozrejme aj od typu pleti.

Telo:

Dove Visible Care

Tento sprchový gél je asi najlepší, aký som kedy používala. Keďže sa naša pokožka vysúša už používaním obyčajného mydla alebo dokonca samotnej vody, je naozaj dôležité používať telové mlieko. Ale ak sa vám nechce alebo neradi používate telový krém, tento sprchový gél je veľmi dobrá voľba. Hlavne preto, že je krémový, viac než ktorýkoľvek iný, a má tak takmer rovnaký účinok ako telový krém.

Nivea Smooth Milk

Telové mlieko hlavne pre suchú pokožku. Je veľmi ľahké a jemné, takže pokožka neostáva mastná, ale hydratovaná. Istý čas som nemala veľmi rada telové krémy, pretože po nich ostávala pokožka príliš mastná, ale tento krém ju vôbec nemastí.

Prírodný typ:

Raz za mesiac si doprajte relaxačný kúpeľ. Do teplej vody nalejte pohár teplého mlieka s medom alebo lyžicu olivového oleja. Prospeje nielen vášmu telu, ale aj mysli...

Ruky a nohy:

Avon Glycerine Hand and Nails

Tento krém je jemný a ruky vôbec nezaťažuje. Naopak, zanecháva ich ľahké, hebké a vláčne. A ešte k tomu aj nádherne vonia.

Avon Footworks

Škoricovo-pomarančový krém na nohy. Krásne vianočne vonia a po aplikácii máte pocit ako keby boli vaše nohy zabalené v hodvábe. Je naozaj jemný a vyživujúci. Podľa mňa je jedným z najlepších krémov na nohy.

Prírodný typ:

Zohrejte olivový olej v malej miske a namačte do nej ruky alebo nohy. Nechajte ich tam aspoň 10 minút. Olivový olej je prospešný nielen na pokožku, ale aj na nechty. Zmierňuje ich lámavosť a pri častejšom používaní sa prestanú lámať skoro úplne.

Protipóly

by Johnny Šimek

K keď raz pochopíme, že svet sa hýbe, máme zahojené. Už sám Kant vedel, a to dávno pred nami, že nemá zmysel dávať vesmír do poriadku, lebo sily príťažlivosti a odpudivosti to aj tak všetko opäť zase ponoria do chaosu. Podľa mňa je to tak aj s nami. Jeden deň vás pritiahne pistáciová čokoláda a druhý vás zas odradí test z chémie (srdečne pozdravujem).

Horím o farebnosti, ktorá nás stretáva na každom rohu. O smútku aj radosti, ktorá k tomu patrí. Teóriu balansu si vysvetľujem tak, že svet musíme zažiť z oboch strán, aby sme vedeli, aké to

naozaj je. Môžeme dva mesiace žiť s pocitom, že všetko je stratené, ponožky si meniť s týždenným intervalom a jesť iba instantné polievky za tri minúty hotové. To všetko máme povolené. Ale na druhej strane môžeme aj čítať zaujímavý článok o kanibaloch, pozeráť obľúbený seriál dookola a ešte raz, alebo si zájsť s priateľmi na pivo a schuti sa zasmiať na príhode "Keď som bol opitý...". Nedostali sme návod, no dostali sme víza a povolenie urobiť čokoľvek a nemali by sme ich len tak zahadzovať.

Občas sa prichytím pri tom, ako neverím. Neverím, že to všetko, čo sa navôkol deje, je reálne. No predsa! Jeden víkend sa prechádzam pomedzi popadané listy na bratislavskom hrade a ten ďalší pilím drevo doma na dvore. Raz máme dom plný ľudí a inokedy chcete byť s niekým konkrétnym a obdivovať jeho pigment.

Neviem síce, kto vymyslel celý spôsob fungovania našich existencií, ale zaručene si dal na tom sakramentsky záležať. Ani v tom najpremyslenejšom a humorom presiaknutom sitkome by sme nenašli toľko sarkazmu, ironie, tragiky, paradoxov, fatalizmu, ... ako vo vlastných životoch. Ak je to zakódované v našich DNA, raz na to prídem, no za žiadnu cenu to nezmením.

Je to pestré, ale presne také to má byť. Kým neurobíme rozhodnutie, všetko zostáva možné, no potom môžeme prísť o strašne veľa krásnych vecí. Vyroniť slzu pri Kanyeho klipe s baletkami, alebo pozastaviť rozum nad komplimentom "Máš telo ako Ježiš". Robíme chyby nie preto, že chceme, ale že musíme. Robíme bláznovstvá nie preto, že musíme, ale že chceme.

Všetko je na niečo dobré, len je potrebné namiešať to v správnom pomere. Niekedy sa cítim ako vo filme s najdrahším rozpočtom v histórii, no potom si uvedomím, že taká absurdná situácia je na nezaplatenie ako s Master Card. Všetko v skutočnosti peniaze nemajú toho so šťastím veľa spoločného.

Raz sme hore, raz sme dole. Vždy je tu však možnosť niečo s tým urobiť. Niekedy to ide ľahšie, inokedy ťažšie, ale zaručene to ide. Či už pozvete niekoho spontánne na víkend k sebe bez toho, aby ste vedeli čo i len jeho meno, alebo si postavíte snehuliaka. Možnosti sú otvorené. :)

Foto: KPS

Autor: M.Kandrik	klesne	4	Trnavské divadlo (skr.)	Bilingual crossword		moderné výtvarné umenie	2	jednotka intenzity magnet. poľa
položiť, po anglicky						Project work order (skr.)		
a, po anglicky				skok, po anglicky	again, in slovak	European Union	river in Germany hranica (lek.)	
decitona (skr.)			dá sa, po česky štyri, po nemecky			jemná hmla		
level, in french						potkany, po angl. obaľujú		
anglické mužské meno (Eliáš)						síran barnatý 3		
udrieť, po anglicky		Európsky parlament 1		vápnik (zn.) moja, po nemecky		palec, po anglicky executive order (skr.)		
Slovenská národná rada			samec, po anglicky obec pri Bardejove			Universal design počítačová klávesa		
francúzsky člen			starší človek chybný, po esperant.				starý arménsky kmeň	nakládol, nahádzal
povodeň, po španielsky						Entry age normal Šeherezá- din kamoš		
italian food						kameň na brúsenie sequence of events		
hrabať, po angl. slávnostná sieň						žalovať, po anglicky yellow pages		
predpona (najvyšší)					5			
vyčerpať						čistiť vodou v práčke	predložka	
Local operator (skr.)			English proverb: You...(pokračovanie v tajničke)				áno, po rusky	
air welfare (skr.)			Pomôcky: niveau, avenida, merano, akro, baryt, osla, Alarodí, meine, Snakov, erara, ora, aula, oersted				EČV okresu llava	
				Riešenie bude uverejnené na Facebookovej stránke Karisu. Solution will be published on the Facebook fanpage of Karis.				

Bilingválne gymnázium
Milana Hodžu
Sučany

